ilaveli 5. yayın

NEDEN SELEF MENHECİNİ SEÇTİM?

ŞEYH SELİM BİN 'IYD EL-HİLALİ
ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDİN EL-ELBANİ

kitab ve sünnete davet yayınları

derleyen: ebu umeyr bin muhammed et-turki

NEDEN SELEF MENHECİNİ SEÇTİM?

ŞEYH SELİM BİN 'IYD EL-HİLALİ
ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDIN EL-ELBANİ

derleyen
Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

ilaveli 5. yayın

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI
2013/1434

NEDEN SELEF MENHECİNİ SEÇTİM?

Şeyh Selim bin 'İyd el-Hilali
Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani

derleyen
Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat
kitabvesunnet@gmail.com

içindekiler

بسم الله الرحمن الرحيم

Şüphesiz hamd, ancak Allah içindir. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve Resulu'dur.

"Ey iman edenler! Allah'tan sakınılması gerektiği şekilde sakının ve ancak müslümanlar olarak ölün."[1]

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar türeten Rabbinizden sakının; kendi adına birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını kırmak)**tan sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde murakıbtır"**[2]

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve doğru söz söyleyin, ki amellerinizi ıslâh etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Resulu'ne itaat ederse, o fevz'ul-azîm (en büyük mükâfaat) **ile kurtuluşa ermiş olur."**[3]

Şüphesiz ki sözün en doğrusu Allah'ın kitabıdır ve yolların en güzeli de Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in yoludur ve işlerin en şerlisi sonradan çıkarılanlardır ve her sonradan çıkarılan bid'attır ve her bid'at dalâlettir ve her dalâlet de ateştedir.[4]

---

[1] Al-i İmran Suresi, 102. ayet

[2] Nisa Suresi, 1. ayet

[3] Ahzab Suresi, 70.-71. ayet

[4] Bu Hutbet'ul-Hace ismiyle meşhur olan Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den sahih olarak nakledilen bir açılıştır.

Bundan sonra, bu eser Selim bin 'İyd el-Hilali tarafından kaleme alınmıştır. Selefi Menhecin ehemmiyetini delilleriyle vurgulamaktadır. Eser daha önceleri muhtasar olarak tarafımızdan nette yayınlanmıştı. Eseri yeniden gözden geçirdim ve bazı yerlerini çıkarıp Şeyh el-Elbani'nin muhtelif çalışmalarından ve başka yerlerden ilavelerde bulundum. Vakit kısa ve görevler fazla olduğundan eserin hakkını belki veremedik, inşeAllah yine de faydalı olur ve meyvelerini verir.

Her fırsatta "Selefi Menheci/Selefiliği" yani Sahabe/Tabiin/Tebe Tabiin gibi İslam'ın aslını yaşayan ve yaşatmak isteyenleri ittifakla kötüleyen bid'atçılar seni haktan saptırmasın, zira bunlar samimi olan müslümanların bilgisizliğinden faydalanarak hakkı sürekli örttüler, niyetleri de bu gayretli insanları madden ve manen sömürmekti, eğer bunlar dürüst olsalar Selefi Menhecin doğruluğunu tasdiklemekten başka imkanları olmayacaktı, ama o zaman insanları istedikleri gibi sömürmek nasıl olurdu bilinmez.

Bu zümrelerin sömürücü olduğunun en büyük delili sürekli tabilerinden ve diğer müslümanlardan para toplamak ve bedava hemen hemen hiç bir seyi bu insanlara sunmamak, bilakis yayınladıkları hurafelerle dolu "Eserlerini" kitap piyasası değerinden iki-üç misline satmaktır. Oysa Kitab ve Sünnet'i baştacı edinen Selefiler hizmetine hiç bir zaman para istememiş, bilakis kitap ve risalelerini ümmetin istifadesine sunmuşlardır.

Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki[5]

[5] Daha önce bazı sebeplerden dolayı eseri değişik bir isimle yayınlamıştım

MUKADDİME

Selefi Davet Allah'ın kitabı Kur'an'a ve Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sahih Sünnet'ine dayanır. Tüm sonradan ortaya atılmış bid'atlardan ve hurafelerden uzak İslam dininin özüdür. Bu davet Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e ve gerçek mü'minlere yani Selefi Salihin'in yoluna bağlıdır.

Selef, İslam'da daha evvel yaşamış öncü takva sahibleri için ve imanında ihlas sahibi, amelinde ve ahlakında onları takib edenler için kullanılan genel bir tabirdir.

Buna ilaveten 'Selef' kelimesi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) tarafından bizzat kullanılmıştır. 'Selef' kelimesi lugatte öncü olan, önde olan veya önceden geçip giden manalarına gelmektedir. O (sallAllahu aleyhi ve sellem) kızı Fatıma (radiyAllahu anha)'ya şöyle buyurur: **"Nime's Selef ene leki.../Ben senin için ne güzel bir Selefim..."**[6]

Allahu (subhanehu ve teala) şöyle buyurur: **"Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Resule karşı gelirse ve mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa biz de onu döndüğü yola döndürürüz ve cehenneme atarız ve o ne kötü bir yerdir."**[7]

Şeyhulİslam İbn Teymiyye (rahimehUllah) bu ayet hakkında şöyle der: "Doğru yol belli olduktan sonra Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e karşı gelen ve O'na muhalefet eden herkes, mü'minlerin yolundan başka bir yola tabi olmuştur. Ve mü'minlerin yolundan başka bir yola tabi olan herkes Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e karşı gelmiş ve muhalefet etmiştir.

---

[6] Sahih bir hadistir. Müslim tarafından tahric edilmiştir. Hadis No:2450

[7] Nisa Suresi,115. ayet

Şayet biri tabi olunan gerçek mü'minlerin yolunun yanlış olduğunu düşünecek olursa, bu aynen Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in yolunu takib etmenin yanlış olduğunu düşünmek gibidir."

SELEFÎ DAVETİN ISTILAHI

Şeyh el-Elbani (rahimehUllah) der ki: "Eski ve yeni bazı âlimler onu ıstılahî olarak "Davet'us-Selefiyye/Selefî Davet" olarak isimlendirmişlerdir. Bazıları "Davetu Ensari Sunneti Muhammed'iyye/Muhammedî Sünnetin Ensarının Daveti" olarak, diğer bir kısmı ise "Davetu Ehl'il-Hadis/Hadis Ehli'nin Daveti" olarak adlandırmışlardır ki bunların hepsi de bir mânâya delâlet eden isimlerdir.

Bu bir tek mânâdan, eski ve yeni müslüman cemaatler çoktan beridir gafil olmuştur ve ona dikkat etmemiştir veya ona dikkat etmiştir ama ona hakkıyla riayet etmemiştir."[8]

---

[8] Şeyh Muhammed Nasiruddin el-Elbani (rahimehUllah)'ın "Hepsi de bir mânâya delâlet eden isimlerdir." kavli; isim, sıfata muvafık olduğu zaman demektir. Deneyim habere ve isim sıfata muvafık olmadığı zaman tesmiyenin; eğer Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın usûlüne muvafık değilse Muhammedî Sünnet'e veya Selefiyye'ye ya da Hadis Ehli'ne intisab etmekle isimlenmenin bir anlamı yoktur.

Bu isimlerle tabir edilenler eğer bu isimlenmenin bir belirtisi yoksa bilakis o yalancı bir iddiadır. Bugün revaç bulan bu türden o kadar iddia var ki! Şeyh (rahimehUllah), bu meselede insanların en bilinçlisi idi. İşte O (rahimehUllah), eğer sıfatıyla muttasıf olunmazsa isimlenmenin kıymetinin olmadığını beyan etmektedir.

Hadis ehlinin ve Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın, Allahu Teâlâ'ya davet hususunda menheclerini üzerine binâ ettikleri asılları vardır. Bu asırdaki muhakkiklerden ve imamlardan ilim ve fazilet ehli, hâlâ insanları bu asıllara irşad etmekte; ona sokulan, ona muhalif olan hususları beyan etmekte; davetçileri onlardan sakındırmaktadırlar. Şeyh AbdulAziz bin Bâz, Şeyh el-Elbânî ve Şeyh İbni Useymin (Allah hepsine rahmet etsin) bu alanda büyük bir katkıda bulunmuşlardır. (Bknz. Yayınlarımızdan "Selefi Davet Usulü" telif: Amr AbdulMun'im Selim)

SELEF KİMDİR?

Selefi Salihin veya kısaltılmış olarak Selef ile müslümanların en hayırlısı olan ilk üç nesil kasdedilir. Bunlar Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabı, ashabın takipçileri tabiin ve tabiinin takipçileri tebe tabiin veya etbauttabiin'dirler. Bu tabir övülen ilk üç nesilden sonra akide ve amelde onları takip eden Ehli Sünnet ve'l-Cemaat ve Ehli Hadis alimleri içinde kullanılagelmiştir.

Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurur: **"Muhacirlerden ve Ensardan** (İslam yolunda) **yarışanların öncüleriyle, onlara güzellikle tâbi olanlardan Allah hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Allah onlara, içinde dâimi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler va'detmiştir. İşte bu, en büyük kurtuluştur."**[9]

---

[9] Tevbe Suresi, 100. ayet. İbn Kesir (rahimehUllah) bu ayetin tefsirinde şöyle der: "Allah (subhanehu ve teâlâ), muhacir ve ensârınn en önde ve ileri gelenleriyle, ihsan ile onlara uyanlardan razı olduğunu haber vermiştir. O halde onlara kızan veya söven veya onlardan bazısına kızıp sövenlere yazıklar olsun.

Hasseten Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den sonra ashâbın efendisi, en hayırlısı, en üstünü yani Sıddîk-i Ekber, en büyük halîfe Ebu Bekir bin Ebu Kuhâfe (Allah ondan razı olsun) râfızîlerden ayrılan bir gürûh (Allah bizi bundan korusun) ashabın en üstünlerine düşmanlık etmiş, onlara buğz etmiş ve onlara sövmüşlerdir.

Bu, onların akıllarının ve kalblerin in ters çevrilmiş olduğunu gösterir. Allah'ın hoşnût olduklarına sövdüklerine göre Kur'an'a îmân nerede; onlar nerede? Sünnet Ehli ise; Allah'ın hoşnût olduklarından hoşnût olur, Allah ve Resulunun kötülediklerini kötüler, Allah'ın sevdiklerine sevgi besler, Allah'ın düşman olduklarına düşman olur. Onlar (Allah'a ve Resulune) uyanlardır, bid'atçılar değil.Onlar (Allah Resulu sallAllahu aleyhi ve sellem)'e uyarlar, dağılmaz, ihtilâfa düşmezler. Bu sebepten dolayı onlar, Allah'ın felaha ermiş taraftarları ve Allah'ın inanan kullarıdır."

SELEFÎLİĞİN HAKÎKATİ

Şeyh el-Elbani der ki: "Selefîlere ve başka bir isimle anılsalar bile onların yöneldiğine yönelenlere gelince, bunlar başka bir şeye bağlanmaları nedeniyle tüm diğer İslâmî gruplardan farklıdırlar. Bu başka şey şudur: Kitab'a ve Sünnet'e sarılmakla Kitab'tan ve Sünnet'ten çıkmaktan muhafaza edilmeleridir. Dikkat edin ki bu da muhacirlerden ve ensardan Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabının, onların etbâından ve onların etbâının etbâından onlara ittibâ edenlerin üzerinde olduğu şeye sarılmaktır. Dikkat edin ki onlar, Allah'ın Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in buyurduğu sahih hadiste, hatta mütevatir hadiste, hakkında hayırla tanıklık edilen asırlardır. Dikkat buyurun ki o (hadis) şudur:

"İnsanların en hayırlısı benim asrımdır, sonra da onları takip edenlerdir."[10]

Bu birinci neslin etbâı, mübarek ve tahir Sahabe neslidir. Sonra da onlardan sonra gelip de şöyle diyenlerdir:

"Rabbimiz bizi ve bizden önce iman ile geçmiş kardeşlerimizi mağfiret et..."[11]

Fırka-i Naciyye'den olmak isteyen herkesin intisab etmesi gereken ve alternatifi olmayan tek yol, bizim kendilerine iktida ettiğimiz Selefi Salih olan Sahabe ve Tabiîn'in amel ettiği gibi amel etmektir."[12]

---

[10] Bu hadisi Ahmed (1/378 ve 442), İbni Ebî Asım (1466), Buhârî (4/118), Tirmizî (3859) şu tarîkle beyan etmişlerdir: A'meş, İbrahim en-Nehaî'den, Ubeyde'den, AbdUllah bin Mes'ûd (radıyAllah anh)'ın kendisinden. Bu hadis, Müslim'de (1963) ise şu tarikledir: İbni Avn, İbrahim'den.

[11] Haşr Suresi, 10. ayet

[12] Bknz. Selefi Davet Usulü

SELEFİLER KİMLERDİR?

Selefi tanımlaması kendini gerçek manada Selef'e nisbet eden için kullanılır. Bu tanımlama herhangi şahıs veya toplum için kullanılmaz. Bu tanımlamayla kastedilen yanılması mümkün olmayan Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in gösterdiği ve rehberlik ettiği, sahabesinin ve bunlara güzelce uyanların yoludur. Bu sebepten dolayı Selefiyye/Selefi Davet körükörüne herhangi bir alimi veya imamı takib etmez. Bilakis bu davet aynen Selefi Salihin tarafından anlaşılıp yaşandığı gibi Kur'an ve sahih Sünnet'e sarılmaktır.

Gerçek bir Selefi Tevhid'e çok önem verir: Allah (subhanehu ve teala) tüm mahlukatın yaratıcısıdır, ve her türlü ibadet yanlız O'nun hakkıdır, en mükemmel sıfatlar ve en güzel isimler O'nundur.

Gerçek bir Selefi her türlü ibadette Allah (subhanehu ve teala)'yı birler: Duada, yardım istemede, başı daraldığında ve bunaldığında, kurban kesmede, yemin etmede, korkuda, umutta ve tevekkülde vs...

Gercek bir Selefi şirkin tüm çeşitlerini yok etmek için gayret sarfeder. O bilir ki başarı tevhidin şartları yerine getirilmeden imkansızdır ve şirke karşı misliyle mücadele edilemez.

Gerçek bir Selefi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ve ondan sonra sahabesinin sünnetini takib eder. Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Benden sonra hayatta kalanlarınız bir çok ihtilâflar görecek. O zaman Sünnetime ve hidâyet üzere olan raşid halifelerimin sünnetine sarılın."[13]

---

[13] Sahihtir. Tirmizi 2815, Ebu Davud 4607, İbn Mace 429

Başka bir rivayette: **"Sizler, benim ve benden sonraki raşid halifelerimin yolundan ayrılmayın. O yola azı dişlerinizle sımsıkı sarılın. Sonradan meydana gelen işlerdende** (bid'atlardan) **sakının, zira kuşkusuz sonradan uydurulmuş her iş bid'at ve her bid'at bir sapıklıktır."**[14]

Gerçek bir Selefi ne zaman bir ihtilaf çıksa, şu ayette emredildiği gibi onu Allah (azze ve celle)'ye ve Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e götürür:

Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurur: **"Ey iman edenler; Allah'a itaat edin. Resule ve sizden olan emir sahiblerine itaat edin. Eğer bir şeyde çekişirseniz; Allah'a ve ahiret gününe inanmışsanız onun hallini Allah'a ve Resulune bırakın. Bu; hem hayırlı hem de netice itibariyle daha güzeldir."**[15]

Gerçek bir Selefi herhangi birinin görüşünden önce Allah (azze ve celle)'nin ve Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sözüne öncelik verir, şu ayete mutabık olarak:

Allahu (subhanehu ve teala) şöyle buyurur: **"Ey iman edenler; Allah'ın ve Resulunun huzurunda öne geçmeyin. Allah'tan korkun. Muhakkak ki Allah; Semi'dir, Alim'dir."**[16]

---

[14] Sahihtir. Ebu Davud, Tirmizi, İbn Mace ve Ahmed rivayet etmiştir

[15] Nisa Suresi, 59. ayet. İmam Şatibi der ki: "Bu ayet ve benzerleri anlaşmazlığın Allah (subhanehu ve teala)'nın kitabına ve Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Sünnet'ine götürülmesi hususunda açıktır. Çünkü Sünnet Kur'an'ı açıklayıcıdır.

Bu da gerçeğin Kur'an'da olduğunu ve ondaki açıklamanın doyurucu olduğunu, ondan sonra onun yerine başka bir şeyin geçemeyeceğini göstermektedir. Sahabe (radiyAllahu anhum)'da böyle yapmıştır. Onlar bir meselede ihtilaf ettiklerinde o meseleyi Kitab ve Sünnet'e götürürlerdi."

[16] Hucurat Suresi, 1. ayet

Gerçek bir Selefi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sünnetini ibadette ve davranışlarda yeniden hayata geçirir/canlandırır. Bu da onu insanlar arasında Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in tanımladığı gibi bir garib durumuna düşürür:

"İslam garip başladı, başladığı gibi (bir hale) dönecektir. Ne mutlu o gariplere."[17]

Yine başka bir rivayette: **"Gariplere müjdeler olsun"** buyurdu. Dediler ki: Garipler kimlerdir? Buyurdu ki: **"Kötü insanlar içinde ki salih insanlardır. Onlara isyan edenler, itaat edenlerden fazladır."**[18]

---

[17] Sahihtir. Muslim tahric etmiştir. İbn Receb el-Hanbeli (rahimehUllah) der ki: "Hadiste sözü edilen(ler), kıyamete yakın zamandaki garipler olacaktır. Onlar insanların ifsad olduğu zamanda diğerlerini düzeltenler ve unutulan sünneti ihya edenlerdir. Dinlerinin yararı için onlar fitnelerden uzak duranlardır. Bu, onların bir topluluk içinde bir veya iki kişi dışında sayıca az olacaklarından sebebiyledir. Onlar o kadar az olacaklar ki, sen bir toplulukta bir ya da iki kişi haric onlardan hiç göremeyeceksin. İslam'ın ilk zamanlarında olduğu gibi onlardan bazı toplumlarda hiç olmayacak. Bunlar, alimlerin çoğunluğunun bu hadis hakkında yaptıkları açıklamadır.

Hak yolda bir taifenin insanların çoğunluğunun sapıttığı zamanda bulunacağı ve onlara uymayanların uyanlardan daha fazla olacağı (hadiste) belirtilmişti(r).Bu sünnete ittiba edenlerin ve onlara uyanların sayıca azlığının bir belirtisidir. Ayrıyeten şu da anlaşılmaktadır ki; sünnet ehline muhalif olanlar ve onlara uymayanlar sayıca daha fazla olacaklar. Bu durumun çok sayıda hadislerde rivayet edilmesi ahir zamanda dinine sımsıkı yapışan birinin övüldüğünden dolayıdır. Bu kişi sıcak kor parçalarını elinde tutan biri gibi olacaktır. Ve bu kişi kendinden öncekilerden elli kat daha fazla ecir alacaktır. Zira bu kişi salih amel işlemede bir yoldaş bulamayacak." Bknz. Keşf'ul Kuraba fi Vasfi Hali Ehl'il-Guraba, İbn Receb el-Hanbeli

[18] Riyayet yollarıyla sahihtir. Ahmed ve Taberani Evsatta rivayet etmiştir

Başka bir rivayette de Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) yine şöyle buyurur: **"Gariplere müjdeler olsun. Onlar insanların bozduklarını düzeltirler."**[19]

Gerçek bir Selefi iyiliği emreder, kötülükten de nehyeder. O derin kaygılar içinde insanları şirkten, bid'atlardan, batıl yollardan, dinden dönenlerden ve ifsad edici gruplardan uyarır.

Allahu (subhanehu ve teala) şöyle buyurur: **"Onlar; Allah'a ve ahiret gününe inanırlar. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Hayırlara koşuşurlar, işte onlar salihlerdendir."**[20]

Gerçek bir Selefi sürekli bir pişmanlıkla Allah (subhanehu ve teala)'ya tevbe eder, her zaman Allah (subhanehu ve teala)'yı zikreder ve nefsini kötülüklerden arındırmak için salih amellerde acele. Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurur:

"Ve nefse ve onu (en güzel bir biçimde) **şekillendirene, sonra ona kötülük duygusunu ve sakınmayı da ilham edene yemin olsun ki, nefsini kötülüklerden arındıran felah bulmuştur."**[21]

Gerçek bir Selefi (işledikleri) günahlardan dolayı hemen hemen tüm müslümanların kafir olduğunu iddia eden haricilerden değildir.

Sahabeyi kötüleyen, Kur'an'ın tahrif edildiğini söyleyen, sahih Sünnet'i reddeten ve ehli beyte tapınan şiilerden de değildir.

İmanın sadece amel etmeden dil ile ikrardan ibaret olduğunu iddia eden mürciyyeden de değildir.

---

[19] Sahihtir. İbn Ebi Şeybe ve Taberani rivayet etmiştir.
[20] Al-i İmran Suresi, 114. ayet
[21] Şems Suresi, 7.-9. ayetler

Allah (subhanehu ve teala)'nın sıfatlarını inkar eden mu'tezileden de değildir.

Allah'a ibadetlerinde kabir ve insanları da içine alan/aracı yapan ve (haşa) Allah'ın mahlukatında tecelli ettiğini veya birleştigini iddia eden sufilerden de değildir.

Her müslümanı bir imamın veya alimin mezhebine uyulmasının -velev ki bu mezheb muhkem ayetlere ve sahih sünnete muhalifte olsa- zorunlu olduğunu israr eden mukallidindan/taklitçilerden de değildir. Bu zikredilenlerden dolayı gerçek Selefiler (bu bid'atçılar ve kendi aralarına mesafe koyan) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'tırlar. Bir çok rivayette zikri geçen Taife-i Mansura/Yardıma Mazhar Taife ve Fırkayı Naciyye'dirler/Kurtuluş Fırkası'dırlar. Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Ümmetimden bir taife daima Allah'ın emrine bağlı kalacaktır, muhalefet edenler onlara zarar veremeyeceklerdir."[22]

---

[22] İbn Mace ve Ahmed. Şeyh el-Elbani Sahihu İbn Mace'de "hasen-sahihtir" der. İbn Kayyim der ki: "Bu hadis, bu ümmet içerisinde Allah (subhanehu ve teala)'nın özgün kıldığı, Allah (subhanehu ve teala)'nın ilahi emri gelene kadar hak üzere bulunan ve hiç kimsenin kendilerine zarar veremiyeceği bir topluluğun bulunduğunu haber veriyor.

Eğer insanlar ve cinler onlarla savaşmak için toplanıp, planlar kursalar, onlar yine de delalatte olanları hidayete çağırırlar, kendilerine gelecek eziyetlere sabrederler, hakkı görmeyen körlere Allah (subhanehu ve teala)'nın verdiği nurla bakarlar, onlara Kitap ile hayat verirler.Kendileri insanlar arasında hidayet üzere olanların en güzelleri olmakla birlikte, amel olarak ta en iyisini işleyenlerdir. Onlar öyle bir topluluktur ki, nice iblisin tuzağına düşmüşleri onun elinden kurtarıp, hidayetlerine vesile olmuşlardır. Doğruyu bilmeyen nice insanlara doğruyu göstermişler ve bid'atlar içinde boğulan nice insanlara karşı Allah'n rızası için savaşmışlardır." (Bknz. Miftahu Dar'us-Saadeh, İbn Kayyim el-Cevziyye)

Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) başka hadislerinde şöyle buyurmuştur: **"Şüphesiz ki sizden yaşayanlar, pekçok ihtilaf göreceklerdir. Size düşen sünnetime ve benden sonra gelecek olan hidayete ermiş râşid halifelerin sünnetine** (bağlanmaktır)**. Onlara azı dişlerinizle yapışınız. Sonradan ortaya konulan işlerden de sakınınız. Şüphesiz ki sonradan ortaya konulan işler bid'attır ve her bidat dalâlettir."**[23]

Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) yine şöyle buyurdu: **"Yahudiler yetmiş bir fırkaya ayrıldılar. Hıristiyanlar da yetmiş iki fırkaya ayrıldı. Ümmetim ise yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır. Bunlardan bir tanesi hariç hepsi de ateştedir."**

Dediler ki: "O (kurtulan) hangisidir?" buyurdu ki: **"Cemaattır."**[24]

---

[23] Bu hadis, İrbaz bin Sariye (radıyAllah anh)'tan (bazı) tarîklerle rivayet edilmiştir. Bu sahih bir hadistir. İçlerinde Tirmizî, Bezzâr, Herevî, İbni AbdilBerr'in bulunduğu bir grup ilim ehli bu hadisi sahih görmüştür.

İmam Ahmed (rahimehUllah) Ebu Davud es-Sicistânî'nin "Mesâilu Ahmed" (1792)'de geçtiği üzere bu hadisi delil almıştır. Bu da onun nezdinde bu hadisin sabit olduğuna delildir. Tashihte (hadisleri sahih kabul etme hususunda) çok katı olanlar, taz'îfte (hadisleri zayıf kabul etmede) gevşek olanların bu hadisi zayıf görmeleri için çabalamışlardır. Şeyh el-Elbani (rahimehUllah)'ta bu hadisi sahih kabul ettiği için ona reddiye yazmışlardır. Şeyh ise "en-Nasihah" adlı kitabında bu gibi inatçılara cevap vermiştir.

[24] Sahihtir. Ebu Davud, 4597 ve İbn Mace 3992-3993 tahric etmiştir. Bu kurtulacak fırkanın kim olduğu hakkında İbn Teymiyye Fetvalarında der ki:

"İnsanlar içinde Fırkayı Naciyye'den olmaya en çok hak sahibi olanlar Hadis ve Sünnet Ehli'dir, ki onların Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) dışında kendisine bağlandıkları hiç bir önderleri yoktur, onlar Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sözlerini ve hallerini insanların en iyi bilenleri, ona isnad edilen sözlerden hangilerinin gerçek, hangilerinin yakıştırma olduğunu birbirinden en güzel ayıranları ve bu hususlarda fıkıh sahibi imamlardır."

Diğer bir rivayette: **"Benim ve ashabımın üzerinde bulunduğumuz yolda olanlardır."**[25] buyrulur.

Yukarıda kaydettiklerimizi dikkatlice mutalaa eden bir müslüman (kurtuluşu için) 'Selefi' olmanın dışında bir seçeneğinin olmadığını görür.

[25] Hasendir. Bknz. Tirmizi 2641.

NEDEN KENDİMİZİ SELEF'E NİSBET ETMEK ZORUNDAYIZ?

Şeyh el-Elbani (rahimehUllah) 'Ene Selefi... (Ben Selefiyim…)' isimli ders/sohbet kaydında bu konuzu güzel bir şekilde izah etmiştir:

Şeyh el-Elbani: "Şayet sana: 'Mezhebin nedir?' diye sorulursa cevabın nasıl olur?"

Sorucu[26]: "Ben bir müslümanım."

Şeyh el-Elbani: "Bu yeterli değildir."

Sorucu: "Allah (subhanehu ve teala) bize 'müslüman' ismini vermiştir." Ve şu ayeti okur: **"O** (Allahu subhanehu ve teala) **sizi bundan önce** (ki kitaplarda ve bu kitapla) **'müslümanlar' olarak isimlendirdi..."**[27]

Şeyh el-Elbani: "Bu cevab (İslam'ın) ilk devrinde, çeşitli fırkaların ortaya çıkmadığı ve yayılmadığı zamanda yaşadığımızda verilseydi doğru olurdu. Günümüzde ise bu gruplardan bir müslümana-ki onların akidesiyle bizimkisi farklıdır-sorarsak, cevabı (senin verdiğin) cevabtan daha değişik bir şey olmayacaktır. Hepsi: Rafızi Şiileri, Hariciler, Nusayri alevileri diyecekler ki: 'Ben bir müslümanım'. Binaenaleyh böyle demek artık günümüzde yeterli gelmemektedir."

Sorucu: "Ben Kur'an ve Sünnet'e göre (amel eden) bir müslümanım."

Şeyh el-Elbani: "Bu da yeterli değildir."

Sorucu: "Neden?"

Şeyh el-Elbani: "Bu adı geçen fırkalardan her hangi birinin şöyle dediğini gösterebilir misin: 'Ben Kur'an ve Sünnet'e uymayan bir

---

[26] Anlaşılan o ki bu zat mezkur ders kaydında Şeyh (rahimehUllah)'a konuyla alakalı sorular sorar.

[27] Hac Suresi, 78. ayet

müslümanım!' Doğrusu: 'Ben Kur'an ve Sünnete uymuyorum!' kim der ki?"

Sonra Şeyh el-Elbani Kur'an ve Sünnet'e uymanın ancak Selefi Salihin anlayışı üzere olması gerektiğini beyan eder.

Sorucu: "Tamam. Sana hak veriyorum ve diyorum ki: Evet (kısaltılmış bir tabir olan 'Selefi' kelimesini kabul ediyorum). Ama daha hala aynı kanaattayım: Şayet birisi senin Selefi olduğunu duysa, kafasında daha önceleri yaptığı katı ve kötü tecrübeler geçer, bütün bunlar bazen Selefilerde görülen hallerdir."

Şeyh el-Elbani: "Farzedelim ki dediklerin doğru. Şayet 'Ben bir müslümanım!' dediğin zaman falanın falancanın aklına bir Rafızi-Şiası, bir Dürzü veya bir İsmaili gelemezmi?"

Sorucu: "Olabilir. Ama ben en azından şu ayete uymuş oldum: **"O** (Allahu subhanehu ve teala) **sizi bundan önce** (ki kitaplarda ve bu kitapla) **'müslümanlar' olarak isimlendirdi..."**[28]

Şeyh el-Elbani: "Hayır kardeşim, sen bu ayete uymadın, cünkü bu ayet İslam'ın doğru şeklini kastediyor. Ve sen, insanların anlayışına hitab etmen gerekir. Herhangi bir kişi, senin bu ayetin kasdettiği tarzda bir müslüman olduğuna anlayabilecek mi acaba? Diğer dediklerin ise bazen yerinde, bazen değildir. Katılık hakkında dediğin mesela (bazen) bir kişide olabilir, ama ilim ve inançla bağlantılı olan menhecin göstergesi değildir.

Eğer bir Şii, Dürzü, Harici, Sufi veya bir Mu'tezili hakkında konuşacak olursak, dediklerinin hepsi onlarda da bulunabilir/görülebilinir. Ama şimdi bu münazaramızın konusu değildir. Biz bir kişinin mezhebini açıklayan ve Allah'ı nasıl ta'zim ettiği şekli gösteren bir isim tahlil ediyoruz. Bütün Sahabeler (radiyAllahu anhum) müslüman değilmi?"

---

[28] Hac Suresi, 78. ayet

Sorucu: "Tabiki."[29]

Şeyh el-Elbani: "Hal böyle iken aralarında hırsızlık yapan, zina eden vardı, ama bu durum onlardan hiçbirisinin: 'Ben müslüman değilim.' demesine müsaade etmiyordu, o bir müslüman ve Allah'a iman etmiş bir mü'min idi ve seçilmiş yolu takib ediyordu. Bazen hatasız olmadığı için bu yola aykırı hareket edebiliyordu. Bu sebebe binaen biz, Allah'ın bereketi üzerine olsun akidemizi, düşüncemizi, hayatımızdaki hareket noktamızı, Allah'a ibadet ettiğimiz dini (anlayışımızı) ifade edecek bir kelime üzerine konuşuyoruz.

Katı olan falancaya veya yumuşak huylu filancanın durumuna gelince bu tamamen apayrı bir mes'eledir. Dilerim ki, senin bu veciz/özlü kelime ("Selefi" kelimesi) hakkında düşünüp taşınman ve 'müslüman' kelimesini/tabirini böyle evirip çevirmemen. Emin olabilirsin ki, gerçekten kimse ne demek istediğini hi bir zaman anlamayacaktir."

Sorucu: "O zaman ben Kur'an ve Sünnet'i Selefi Salih'in anlayışı üzere takib eden bir müslümanım."

Şeyh el-Elbani: "Şayet birisi sana mezhebini soracak olursa cevabın böyle mi olacak?"

Sorucu: "Evet."

---

[29] Bunun zıddını iddia eden Rafızilere hitaben Şeyh Muhammed bin AbdulVehhab der ki: "Sahabenin hepsinin veya bir kısmının fasık olduğuna, onların çoğunun dinden çıktığına inanan kişi ise Allahu Teâlâ'yı ve Resûl'unu yalanlamış olur. Çünkü Allah ve Resûlu onların fazilet ve kemal sahibi insanlar olduğunu bildirmiştir ki bu da onlar hakkında fısk veya irtidat gibi bir zanna düşmeyi men eder. (Allah'tan ve Resûl'unden) geldiği kesinlikle sabit olan herhangi bir şeyi yalanlayan kişi kafir olur. (Bknz. Rafızilere Reddiye, Muhammed bin AbdulVehhab, 18.-19. sayfalar)

Şeyh el-Elbani: "O zaman bu tarifi biraz kısaltıp -ki en iyi deyimler kısa, yeterli ve anlatılmak istenileni anlaşılır kılanlarıdır- şöyle desek daha hoş olmazmı: Ben bir Selefi'yim!"[30]

'Müslüman' veya 'Sünni' gibi tabirler bütün fırkalar tarafından kullanıldığı için günümüzde kafi gelmemektedir. Şeyh el-Elbani bununla hakikati sapıklıktan ayırt etme önemliğine -ki akide(inanç) ve menhecin(metodun) temelidir- parmak basmıştır. Her ikiside (akide ve menhec) anlayışlarını veya isimlerini kurucularından alan çeşitli fırkaların aksine Selefi Salihin(in anlayışı) eksenlidir.

Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (rahimehUllah)'a konuyla alakalı şöyle bir soru tevcih edilir: "Siz kendini 'Selefi' veya 'Eseri' diye isimlendiren/tanımlayan bir kişi hakkında ne derseniz? Bu kendi kendini tezkiye etme manasına gelmez mi?"

Şeyh'in cevabı şöyledir: "Eğer (bu tanımlamasında) samimiyse, (yani hakikaten) bir 'Selefi' veya bir 'Eseri' ise, buna karşı söylenebilecek bir şey yoktur. Buna benzer bir şekilde Selef'imizde şöyle derdi: ' Falanca Selefi'dir' veya 'filanca Eseri'dir'. Bu tezkiye gereklidir, hatta zaruridir."[31]

Bir kişinin kendisin Selef'e nisbet etmeyi övünme/kibirlenme olduğunu iddia edip, insanları bundan alıkoyanlara gelince, bunların fitneleri bize gizli kalmış değildir. Şeyhulİslam İbn Teymiyye (rahimehuAllah) bu iddiayı yüzyıllar önce çürütmüş ve kendisini Selef"e nisbet edenlerin herkes tarafından kabul edilmesinin gerekli olduğunu beyan etmiştir. Hatta, Selef akidesinin ve menhecinin haktan başka bir şey olmadığı için, bu konuda icma olduğunu vurgulamıştır:

---

[30] Şeyh el-Elbani'nin ve muhatabının sözleri burada bitmektedir.
[31] Hakk'el-Muslim isimli ders kasetinden

"Selefin mezhebini ortaya koyan ve ona bağlı ve müntesip olduğunu söyleyen bir kişinin ayıplanacak hiç bir tarafı yoktur. Bilakis böyle bir tavrı ondan ittifakla kabul etmek gerekir. Zira Selef'in mezhebi haktan başkası değildir."[32]

(Yanlış ve sapık iddialarda) bulunanların, kendi yanlışları (ve sapıklıkları) ortaya çıkacağı için, kendini Selef'e nisbet etmeyi sevmemeleri kimseyi şaşırtmasın.[33]

Selefiyye Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ümmetine gecesi gündüz gibi olan,apaydınlık ve apaçık mirasıdır, ve bundan ayrılan helak olmuştur. Oysa diğer gruplarda ayrılıklar ve ihtilaflar başgösterecek ve ateş vaadedilen taifelerden olacaklardır."[34]

Selef'imizin bize miras olarak ne vasiyyet ettigine ve bizi nasıl ikaz ettigini bir düşün. Şayet akide ve menhecteki bid'at bölünmenin ve ihtilafın sebebiyse, Cehennem vaadedilen fırkaların ortaya çıkmasına sebeb oluyorsa, şeytanın bid'atı nasıl süslediğini, hidayet ve nur gibi gösterdiğini düşününce, bozuk fikirleriyle ehli bid'at hempaları, Ehli Sünnet'in günahkarından daha tehlikeli ve zararlıdırlar.[35]

---

[32] el-Fetava, 4/149

[33] Şöyle hoş bir deyim vardır: "Zalim zulmünün farkındadır ve bir gün zülmü ortaya çıkacağı için tir tir titremektedir..." Bu sapıklar zulümlerinin farkındadır, ve bir gün insanları alıkoydukları hak ortaya çıkacağı için tüm bid'atçıların Selefiyye'yi cephe aldıklarını görürsün. Kendi aralarında bölük pörçük oldukları halde Selef'e karşı kitablarında, makalelerinde ve websitelerinde nasıl ittifak kurduklarına bir dikkat et.

[34] Yukarıdaki bölümlerde geçen 73 fırka hadisleri mucibince

[35] Bknz. "Selefiyye Hakkındaki Yanılgılar" isimli makaleden özetle

SELEFİ DAVETİN ANA PRENSİPLERİ

Selefi davet (1.) Tevhid ve (2.) Tezkiye temelleri üzerine bina edilmiştir.

1. Tevhid[36]

Tevhid; Allah subhânehû'nun kulluk edilme ve ibadet edilme hususunda birlenmesidir. Tevhid, Allah'ın kullarına gönderdiği resullerin ortak dinidir. Tevhid, her erkek ve kadının üzerine vacip olan ilk görevdir. O, Allah'ın en büyük emridir. Tevhid'in kalple, dille ve amelle yapılması hususunda ihtilaf yoktur.

Tevhid üç kısma ayrılır:

1.Rububiyyet Tevhidi
2.Uluhiyyet Tevhidi
3.İsim ve Sıfat Tevhidi

1.Rububiyyet Tevhidi

Rubûbiyyet Tevhîdi; Allah subhânehû'nun yaratma ve tedbir hususlarında meleklerden, nebîlerden ve diğerlerinden bağımsız olarak tek olmasıdır. Yaratan, rızık veren, öldüren, dirilten, işleri idare eden sadece ve sadece tek olan Allah'tır. Bu, Rabbin fiilidir. Örneğin yaratmak, rızık vermek, diriltmek, öldürmek, yağmuru yağdırmak, bitkileri bitirmek, işleri idare etmek gibi.

Bu -yani rubûbiyyeti ikrar etmek-, terki mümkün olmayan bir haktır. Ama Tevhid'in bu türünü ikrar etmek kişinin müslüman sayılması için

[36] Tevhid ve üç kısmı bölümü yayınlarımızdan Muhammed bin AbdulVehhab'ın eserlerinden derleme olan "Fasl'ul-Hitab" isimli çalışmadan alıntıdır.

yeterli değildir. Zaten insanların çoğu bu Tevhid'i ikrar etmiş durumdadırlar.

Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kendileriyle savaştığı küfürde en önde giden kafirler dahî Tevhîd'in bu türüne şehadet ediyorlardı ama bu şehadet onları İslam'a sokmuyordu. Allahu Teâlâ, Yunus Suresi'nin 31. ayetinde şöyle buyuruyor:

"De ki: Gökten ve yerden size kim rızık veriyor? Yahut kulak ve gözlerinize hükmeden kim? Ölüden diriyi, diriden de ölüyü çıkaran kim? İşleri kim idare ediyor? Onlar Allah'tır diyeceklerdir. De ki: O halde niçin sakınmıyorsunuz?"

Sabır, rıza, teslimiyet, tevekkül, inabe, tefviz, sevgi, havf, recâ gibi nitelikler Rubûbiyyet Tevhidi'nin sonuçlarıdır. İnabe ve tevekkül nitelikleri, putperest bir kişiden de Rubûbiyyet Tevhid'ini bilmesi nedeniyle sâdır olabilir.

2.Uluhiyyet Tevhidi

Kişiyi İslam dairesine alan Tevhid, Ulûhiyyet Tevhîdi'dir. Ey kul! Bu, dua, havf, recâ, tevekkül, inabe, arzu, korku, adama, istiğasede bulunma ve diğer ibadet türleri ile senin nezdindedir. Tek olan ve ortağı olmayan Allah'tan başkasından istenmez, O (celle celaluhu)’nun gayrına dua edilmez. Başkasına istiğasede bulunulmaz. Başkası adına kurban kesilmez. Başkası adına, ne bir mukarreb melek adına, ne de irsal edilmiş bir resûl adına adak adanmaz.

Her kim –Allah'a ibadet hususunda- herhangi bir yaratılmışı, mukarreb bir meleği veya irsal edilmiş bir resûlü veya bir veliyi veya bir sahabeyi veya başka birini, veya kabirde yatan birini, veya bir cini veya başka bir kimseyi Allah'a ortak koşarsa, ondan (Allah'tan başkasından) yardım isterse, sadece Allah'tan istenebilecek bir konuda ondan yardım talep

ederse veya ona (Allah'tan başkasına) adak adarsa, ya da onun (Allah'tan başkasının) adına kurban keserse veya ona (Allah'tan başkasına) tevekkül ederse veya ondan (Allah'tan başkasından) bir şey umarsa ya da ona (Allah'tan başkasına) istiğase veya istiane (yardım ve medet isteme) duasında bulunursa veya onu (gayrını) kendisi ile Allah arasında hacetini gidermek ya da bir fayda elde etmek veya bir zararı def etmek için aracı tutarsa, o kişi, putperestlerin küfre düştüğü gibi küfre düşmüştür.

Bu kişiler, oruç da tutsalar, namaz da kılsalar, gece gündüz Allah'a itaat içeren ameller işleseler bile ebedi olarak ateşte kalacaklardır. Aynı şekilde her kim bu şirk amellerinden birini benimserse veya benimseyeni severse, onu savunursa, onun için mücadele ederse o da bağışlanmayacak şirke düşmüş olur. Onun yapacağı hiçbir salih amel geçerli ve makbul olmaz.

Tüm bu şirk eylemlerini, herhangi bir nebîye, veya bir velîye sunarsa, o kişi Allah'a ortak koşmuş olur. O nebî veya velî ise şirk koşanların şirkinden berîdir. Nitekim İsa (aleyhisselam) nasranilerin, Musa (aleyhisselam) da yahudilerin şirkinden berîdir. Diri olan ve yardım etmeye muktedir olan birisinden yardım isteme hususunu inkar etmiyoruz.

Kulluğu, ibadetleri Allah'a halis kılıp, O’na hiçbir şeyi ortak koşmayanlar 'lâ ilâhe illAllah' sözüne şehadet etmiş sayılırlar. Kulluk ve ibadette Allah'tan başkasına pay verenler ise 'lâ ilâhe illAllah' sözünü inkar etmiş bir müşriktir. Kulluk ve ibadet türlerinden birini Allah'tan başkasına sunan kişi, o ibadet ettiği kişiyi veya nesneyi rab edinmiş, ilah edinmiş ve onu Allah'a eş koşmuş olur.

Herhangi bir ibadeti yaparken bu ibadetin sadece bir kısmı Allah'tan başkasına yapılsa, o ibadetin tümü batıl olmuş olur. Subhanehu, kendine şerik/ortak edinmeye en ihtiyaç duymayandır. O (celle celaluhu), tam bir ihlas ile yapılmayan hiçbir ameli kabul etmez.

İlah sözcüğü arapların dilinde kendisine ibadet edilen demektir. Müşrik araplar şöyle diyorlardı: "Şüphesiz ki Allah Subhânehû ilahların ilahıdır." Bu suretle Allah'ın yanı sıra başka ilahlar da ediniyorlardı. Örneğin salih kişileri, melekleri vb. ilah ediniyorlardı.

Diyorlardı ki: "Allah bunlardan razıdır. Bu vesileyle onlar da Allah katında bize şefaatçi olacaklar." Darlıkta ve genişlikte Allah Subhânehû'ya ihlas ile ibadet etmek, Ulûhiyyet Tevhidi'nin sonucudur. Allah'a, Ahiret Gününe iman, kitaplara, resullere ve benzeri esaslara iman etmek de bu Tevhid'in kapsamı altındadır.

3.İsim ve Sıfat Tevhidi

Ne Rubûbiyyet Tevhîdi ne de Ulûhiyyet Tevhîdi, eğer sıfatlar ikrar edilmezse hakkıyla yerine getirilmiş olur. Kafirler bile sıfatları inkar edenlerden daha akıllıdırlar. Selef'ten ve onlara tabî olan haleften ilim ehlinin kitaplarında Allah'ın sıfatlarına iman etmenin ve bu sıfatları kabul ile almanın vacip olduğunu okudum. Kim bu sıfatlardan birini inkar ederse veya nasslardan birini tevîl ederse Allah'a iftira atmış olur ve ilim ehlinin icmâsına da muhalefet etmiş olur.

Selef mezhebine mensup olanlar bu hususta sadece Allah'ın ve Resulu'nun söylediği şeyleri söylerler. Allah'ın ya da Resulu'nun, Allah'ın kendisi için isbat ettiği şeyleri, nassta geçtiği gibi aynen isbat ederler. Örneğin fevkiyet, istivâ, kelâm, gelmek ve bunun gibi gayrisi. Allah'ın kendisinden nefyettiği şeyleri, Resulu'nun nefyettiği şeyleri Selef nefyeder. Örneğin O'nun (Allah azze ve celle'nin) benzerinin olması, denginin olması, adaşının olması gibi gayri nefyedilenler…

Ama eğer konu Allah'ın ve Resulu'nun ne isbat ettiği ve ne de nefyettiği bir husus ise, o konuda da ne isbat ne de nefiy yoluna giderler. Örneğin cevher, cisim, araz, cihet gibi konular bu kategoriye girer. Bu hususları nefyedenler, İmam Ahmed'e ve Selef'e göre bid'at ehli olmuş

olurlar. Bu hususları isbat edenler de onların indinde bid'at ehlindendirler. Onlara göre bu alanda vacip olan Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e ve ashabına uyarak sükût etmektir.

Ben, Allah'ın Kitabında kendi zatını vasfettiği şeylere itikad ediyorum. O'nun Resulunun lisanından çıkanlara da tahrif ve ta'til etmeden iman ediyorum. Allah (subhanehu ve teala)'nın benzeri hiçbir şey olmadığına, O'nun semî' basîr olduğuna itikad ediyorum.

Ve O Allah Aliyydir, Azîmdir, Kadirdir, Evveldir, Âhirdir, Bâtındır, Zâhirdir, Âlimul Ğaybi ve'ş-Şehâdettir, gizlide olanı ve vicdanlardan geçeni bilendir, yaratıp takdir edendir, işleri idare edip kolaylaştırandır, her kul da hakkında takdir olunana, kazasına tevcih edilmiştir. Allah (azze ve celle) her şeyi ilmen kuşatmıştır ve O her şeye şahittir.

Kendisini vasfettiklerini nefyetmem. Hak sözü yerinden oynatarak tahrif etmem. Allah'ın isim ve ayetlerini inkar etmem, keyfi yorumlamam. O Teâlâ'nın sıfatlarını yaratılmışların sıfatları ile benzeştirmem. Çünkü O Teâlâ'nın adaşı, eşi, benzeri yoktur. O'nun (azze ve celle) dengi yoktur, ortağı yoktur; O (celle şânuhû) yaratıklarıyla mukayese edilemez.

Şüphesiz ki O (celle celaluhu) kendi zatını ve gayrını en iyi bilendir. En doğru söz ve en güzel beyan O'na aittir. O kendisini, tekyîf ve temsîl ehlinden muhaliflerin vasfettiği hususlardan tenzih etmiştir. Yine O (celle celaluhu) kendini, tahrif ve ta'tîl ehlinden nefiycilerin nefyettiği hususlardan da tenzih etmiştir. Allah (subhanehu ve teala) Saffât Sûresi'nin 180.-182. ayetlerinde buyuruyor ki:

"Tesbih o izzetin sahibi Rabbine onların tavsif ettiklerinden. Gönderilen bütün resullere selam olsun. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur."

Mu'attile ve Eş'ariyyenin aksine sen sıfatları isbat edersin. Malum olduğu üzere ta'tîl (Allah'ın sıfatlarını inkar etmek), tecsîmin (Allah'ın sıfatlarını cisimleştirmek) zıddıdır. Bu iki kavramın taraftarları birbirlerine düşmandırlar. Hakikat ise ikisinin ortasındadır.

Kur'ân-ı Kerîm vech sıfatını isbat etmiştir. ve sarâhatle yedeyni (iki eli) zikretmiştir. Göklerin O'nun sağ yedinde, yerlerin de diğerinde olduğu zikredilmiştir, ve (bir rivayette) şimal/sol olarak tesmiye edilmiştir.[37] Allah için 'mekr/tuzak kuran' sıfatı da (Kur'ân'da) isbat edilmiştir.

Bir kul O'na isyan ederse ve O'nu gazaplandırırsa, O (celle celaluhu)'da o kula çeşitli nimetler verir ve o kul da zanneder ki bu nimetler kendisine Allah ondan razı olduğu için verilmiştir. Allah'ın, arşın fevkinde olduğu tasrih edilmiştir.

Bu ve benzeri çeşitli sıfatlar (nasslarda gelmiştir). Her kim, isim ve sıfatlardan herhangi birini inkar ederse, o kişi imanını yitirir. Seleften 'geldiği gibi emretmeleri' biçiminde varid olan sözün mânâsı ise: *'İlminiz*

---

[37] Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem) sahih bir rivayette şöyle buyurmuştur: **"Âdil olanlar, Kıyamet Günü Rahman'ın sağında nurdan minberlerdedirler. O'nun iki yed-i de sağdır."** Bu hadisi Müslim, Sahih adlı eserinde AbdUllah bin Amr (radiyAllahu anh)'ın hadisinden nakletmiştir. Şu şekildeki rivayete gelince**: "Allah, Kıyamet Günü gökleri sağ yed-i ile dürer ve sonra buyurur ki 'Melik benim, cebredenler neredeler? Büyüklenenler neredeler?' Sonra da yerleri dürer ve onları alır."** Bu hadisi İbni Alâ rivayet etmiştir. O, hadis ravilerinden biri olan Muhammed bin el-Alâ'dır.

Başka bir rivayette "diğer yed-i" ifadesi yerine "sol yed-i" ifadesi kullanılmıştır. Bu da diğer yed-i mânâsına geçmiştir ama senedlerinde Ömer bin Hamza el-Amri vardır ve bu hadis zayıftır. Şimal (sol) sıfatının zikrinde Ömer yalnız kalmıştır. Bkz. Beyhaki, İsim ve Sıfatlar Konusu, Sayfa: 324. Hafız İbn Hacer el-Askalani ise buna Feth'ul-Barî adlı eserinde (13/396) yer vermiştir. Doğrusunu en iyi Allah bilir.

olmayan bir hususa, yorum yaparak itiraz etmeyin.' şeklinde anlaşılmalıdır.[38]

2.Tezkiye

Tezkiyenin manası Allah'ın emirlerine itaat ile ruhu arındırmadır. Allah'ın bu ümmete büyük bir rahmetidir. Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"Andolsun ki Allah, mü'minlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler."[39]

Tezkiyenin ne manaya geldigi daha iyi açıklığa kavuşması için aşağıdaki bilgiler yardımcı olacaktır:

1.Kur'an ve Sünnet tezkiyenin tek kaynaklarıdır.

2.Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) insanlar arasında seçilmiş en üstün insandır. O'nun ahlakı Kur'an'ın aynasıdır. Bu sebepten dolayı tezkiye için örneğimiz O'dur. Allah (subhanehu ve teala) buyuruyor ki:

"Andolsun, Allah'ın Resûlunde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır."[40]

3.Bir toplum olarak Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabı ve Selefi Salihin tezkiye için takib edilecek güzel bir örnektir.

---

[38] Bknz. Fasl'ul-Hitab. Türkçe "Muhammed bin AbdulVehhab'ın Selef Akidesi" ismiyle yayınevimiz tarafından yayınlanmıştır.
[39] Al-i İmran Suresi, 14. ayet
[40] Ahzab Suresi, 21. ayet

4.Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) getirdiğinin dışında Allah'a yaklaştıracak başka bir yol yoktur.

Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: **"Kim, bizim bu işimizde** (dinimizde) **olmayan bir şeyi ihdas ederse** (sonradan ortaya çıkarırsa) **o, reddolunur."**[41]

5.Nefsi tezkiye etmek/arındırmak için İslam öğretilerinin haricinde bir yol yoktur. Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurur:

"Ey iman edenler! Hepiniz topluca barış ve güvenliğe (İslâm'a) girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır."[42]

Bundan dolayı sufilerin yaptığı gibi müslümanların imanını ve ibadetlerini bozan çeşitli fırkaların değişik ayinleriyle nefis tezkiye edilemez.

---

[41] Sahihtir. Buhari ve Müslim rivayet etmiştir. İbn Receb el-Hanbeli Cami'ul-İlm ve'l-Hikem'de der ki: "Bu hadis İslam temellerinden büyük bir asıldır, ameller için ölçüdür. Allah (celle ve celaluhu)'n rızası istenmeden yapılan amelin işleyenine sevab olmadığı gibi Allah (celle ve celaluhu) ve Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in emri üzere olmayan amelde reddolunur, Allah ve Resulu'nun izin vermediği hususta dinde kim bir şey ortaya çıkarırsa o dinden değildir.

[42] Bakara Suresi, 208. ayet

SELEFİ DAVETİN HEDEFİ
VE
GÜNÜMÜZDEKİ TATBİKİ

Selefi Davet siyasi bir parti veya yeni bir mezheb değildir, bilakis İslam'ın kültür, ırk, renk ayrımı gözetmeksizin tüm insanlara hitap eden bir asli çağrısıdır. Bu davet mükemmel olarak İslam anlayışının ve öğretileri doğrultusunda yaşama geçirmenin metodudur.

Sonuç olarak Selefi Davet'in hedefi İslam çağrısının hedefi olduğu aşikardır. Bundan dolayı Selefiler çeşitli tarikat ve gruplardan davetlerinin prensipleri ve metodu geregince uzak dururlar. İslam'a daha iyi ve doğru anlaşılması için bir bütün olarak davet ederler.

Sapıklık içindeki gruplar ve inhiraf eden tarikatlar kendi nefislerini tatmin etmek için üzerinde israrla İslam'ın başka özelliklerini ihmal ederek, gerçek görevlerini ve hedeflerini yitirene dek bazı hasletlere davet ederler, Allah (subhanehu ve teala)'nın şu ayetlerde buyurduğu gerçek görevlerini umursamadan:

"Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım."[43]

Yine Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurur: **"Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na kulluk etmeleri, namazı kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti."**[44]

Bu esaslar itibariyle tüm peygamberlerin ortak daveti şunlardır:

---

[43] Zariyat Suresi, 56. ayet
[44] Beyyine Suresi, 5. ayet

1.Allah'ı tevhid etmeye çağırmak
2.Şirkin nefyi
3.Allah'a ibadette ihlas
4.Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e itaat ve getirdiklerine tabi olma

Bu özellikler Selefi Davet'in ruhunu teşkil etmektedir. Aşağıdakiler bu karakteristik özelliği anlamada yardımcı olacaktır:

1.Kur'an'a ve Nebimizin sahih Sünnet'ine Selef'in anladığı ve amele çevirdiği gibi anlamaya dönüş. Bu Allah (subhanehu ve teala)'nın şu ayetlerindeki buyruklarıyla ahenk içerisindedir:

"Ve kim kendisine hidayet beyan edildikten sonra Resul'e karşı gelir, mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa onu döndüğü yola çeviririz ve cehenneme yaslarız. Ve orası ne kötü bir varış yeridir."[45]

"Eğer onar böyle sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, gerçekten doğru yolu bulmuş olurlar; yüz çevirirlerse onlar elbette derin bir ayrılığa düşmüş olurlar. Allah, onlara karşı seni koruyacaktır. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir."[46]

---

[45] Nisa Suresi, 115. Ayet. Şeyh el-Elbani bu ayeti zikrettikten sonra der ki: "Bir müslümana, Kitab'a ve Sünnet'e ittibâ etmek adına, Selefi Salih'imizin üzerinde bulunduğu hâle muhalif görüşlere veya kavillere uyması caiz olmaz. Bu böyledir çünkü onların üzerinde bulundukları hâl, Kitab ve Sünnet'in beyanıdır/açıklamasıdır.

Hepinizin de bildiği gibi Sünnet, Kur'ân-ı Kerîm'in nassı ile (sabittir ki o) Kur'ân-ı Kerîm'in beyanıdır/açıklamasıdır. Nitekim Allahu Teâlâ, şu kavlinde Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in şahsını muhatab alarak: **'Sana da Zikri indirdik ki, insanlara indirileni beyan edesin/açıklayasın.'** buyurur." (Nahl Suresi, 44. ayet. Bknz. Selefi Davet Usulü)

2.Müslümanların yaşayışlarını İslam'ın saf ve başlıca iman esaslarına yabancı olan her türlü şirkten, bid'atlardan, felsefik ve ideolojik fikirlerden arındırmaları için onları uyarmak ve nasihat etmek. Bu Allah'ın bize yüklediği bir görevdir:

"İyilik ve takvada yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın cezası çetindir."[47]

3.Peygamberimizin Sünnetini zayıf ve uydurma rivayetlerden temizlemek. Burda ve yukarıda kaydettiğimiz problemler İslam'ın berraklığına zarar vermiş ve müslümanların ilerlemesini engellemiştir. Bizim, hadiste buyrulduğu gibi şöyle bir mes'uliyetimiz vardır:

"Sonraki her nesilden bazıları bu ilmi, adalet ve ehliyetle yüklenecek ve yüklendikleri ilim sayesinde aşırı gidenlerin tahriflerini, batıl ehlinin din içinde din icad etme girişimlerini, cehalet ehlinin batıl tev'illerini bertaraf edeceklerdir."[48]

İbn Kayyim el-Cevziyye hadisi açıklama sadedinde der ki: "İşte bu hadis, İslam hidayetine zarar verecek olan üç sınıftan bahsetmekte ve bunlardan aşırı gidenlerin dinde tahrifat yapacaklarını, batıl ehlinin birtakim batıl görüşler ve mezhebler icad edeceklerini haber vermektedir. Fakat her müslüman nesilde, ilim ve diyanet ehlinin tam bir adalet ve ehliyetle bunlara ve bunların tahribatına karşı çıkacaklarını, onların ifsadlarına karşı islah ve ihya hareketinde bulunacaklarını da bildirmektedir.

---

[47] Maide Suresi, 2. ayetin sonları

[48] Sahihtir, İbn Adiyy ve diğerleri. Hatib-i Bağdadi'nin nakline göre, İmam Ahmed bin Hanbel (rahimehUllah)'a: "Bu hadis, mevzu/uydurma bir hadise benziyor gibi, acaba siz bu hususta ne dersiniz?" diye sorulduğunda, o demiştir ki: "Asla, bu hadis sahihtir. Ben bunu pek çok hadis üstadından duymuşumdur."

Zaten bu ilim, takva ve diyanet ehli olmasaydı, muhakkak Allah'ın dininin aslı bozulur, din diye bir şey kalmazdı. Şübhesiz Allah (subhanehu ve teala)'nın bu ümmete böyle alimleri göndermesi, O'nun en büyük lütuflarından biridir."[49]

Bu (hadiste bahsedilen) toplum hiç şübhesiz hadis ehlidir-ki onlar sert ve katı kriteleriyle bir hadisin sıhhatini ve ravilerin güvenirliğini kontrol ederek Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den gelen rivayetlerin doğruluğunu tesbit etmeye çalışırlar.

Onlar ki hadislere Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in şu buyruğundan dolayı derin hürmet ve saygı gösterirler:

"Şüphesiz ki benim üzerimden söylenen bir yalan başka bîrinin üzerinden söylenen yalan gibi değildir. İmdi her kim kasden benim üzerimden yalan söylerse Cehennem'deki yerine hazır olsun!"[50]

İmam Muslim (rahimehUllah) kitabının mukaddimesinde bu hadise şöyle açıklamalar getirir: "Başkasının üzerinden söylenen yalan te'lif ve te'vil götürür, onun işi kolaydır. Ama benim üzerimden uydurulan yalan ondan daha ehven hile olsa günahı onunkinden çoktur" demektir.

Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in üzerinden uydurulan yalana şiddetli azâb lâzım gelmesi başkasının üzerinden yalan uydurmanın mubah olmasını iktizâ etmez. O da başka delillerle haramdır. Bu iki nevi' yalanın birbirinden farkı; Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) üzerinden yalan uyduran kimseye cehennemin mesken tayin edilmesi; ötekine edilmemesidir. Bundaki hikmet meydandadır. Çünkü Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem) Allah'tan haber verir.

---

[49] İğaset'ul-Lehvan fi Mesayid'iş-Şeytan/İbn Kayyim el-Cevziyye
[50] Mütevatir bir hadistir. Müslim ve diğerleri tahric etmiştir

Şu halde onun üzerinden söylenen yalan Allah'ın üzerinden söylenmiş gibi olur ki böylelerinin azabının pek şiddetli olacağı Kur'an nassıyla sabittir.

Allahu Teala En'am Sûresi'nin 21. ayetinde: **"Allah'a yalan iftirasında bulunanla âyetlerim yalanlayandan daha zalim kim olabilir?"** buyurarak kendisine iftirada bulunanla kâfiri bir tutmuş; Zümer Sûresi'nin 60. ayetinde de: **"Kıyamet gününde Allah'ın üzerinden yalan uyduranların yüzlerini simsiyah göreceksin!"** buyurmuştur. Bu hususta âyetler çoktur...

Böylelikle anlaşılmıştır ki İslam'ın pratikte, teoride ve nakletmede berraklığına ve doğruluğuna riayet eden Selef'ten başkası değildir.

Hadis ilminin gelişmesinde ve müdafaasında öne çıkan bazı büyük hadis imamlarının bazıları şunlardır (vefat yılları hicridir):

Buhari (v.256), Muslim (v.261), Tirmizi (v.279), Nesai (v.303), Ebu Davud (v.285), İbn Mace (v.272), İmam Ahmed bin Hanbel (v.241), İmam Malik (v.179), Darimi (v.255), İbn Hacer el-Askalani (v.852), İmam Suyuti (v.911) ve günümüzde Şeyh Muhammed Nasiruddin el-Albani (v.1420) (Allah hepsinden razı olsun) gibi...

Diğer ilimlerde ön plana çıkan alimlerin bazılarını şöyle sıralayabiliriz:

Evzai (v.157), Sufyan es-Sevri (v.161), Leys bin Saad (v.175), AbdUllah ibn Mubarek (v.181), Sufyan ibn Uyeyne (v.198), İmam Şafii (v.204), İshak ibn Rahuye (v.238), İbn Teymiyye (v.728), Hafız Zehebi (v.748), İbn Kayyim el-Cevziyye (v.751), İbn Kesir (v.774), İmam Şatibi (v.791), İbn Receb el-Hanbeli (v.795), İmam Şevkani (v.1250), Muhammed ibn AbdulVehhab (h.1206) ve talebeleri (Allah hepsinden razı olsun)

Burada İbn Teymiyye'den sonrakilerin hepsi, ya bizzat Hafız Zehebi, İbn Kayyim el-Cevziyye ve İbn Kesir gibi, ya da dolaylı yoldan İbn Teymiyye'nin öğrencileridir. Bunlara İbn Hacer el-Askalani'yi de ekleyebiliriz ki İbn Teymiyye'nin öğrencisi İbn Kesir'in öğrencisidir, der ki: "İbn Teymiyye hiç bir şey yazmasaydı bize, İbn Kayyim yeterli idi."

Aslında hiç bir fırka Selefi alimlerin verdiği eserlerden faydalanmamazlık edemez. Günümüzde bir çok alim geçinen zevat kaynak vermeden selef alimlerinden alıntı yapar ve kendi sözü veya görüşü gibi ortaya koyar veya İbn Kesir'in tefsiri gibi Selefi bir tefsiri tercüme edip yayınlarlar, oysa aynı yayınevi Selef ve İbn Teymiyye düşmanlığı yapmaktadır. Bu da bid'atçıların ne kadar tutarsız ve birşey ortaya koymaktan aciz olduklarını göstermektedir. Bu bana Hakim'in Müstedrek'in sahih senedle gelen Ebu Cehil'le alakalı olayı hatırlattı. Ebu Cehil'e Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in yalancı olup olmadığı sorulduğunda şöyle der: "Yazıklar olsun sana, Muhammed'in hiç yalanını gördük mü?"

Dolayısıyla bid'atçıların liderleri ve hempaları Selef metodunun doğru olduğunu gayet iyi biliyorlar!!! Bu arada İslam dünyasının en büyük kitap fuarlarında Selef alimlerinin kitaplarının en fazla satılan kitaplar olduklarını da belirtmek isterim. Bu göstermektedir ki İslam dünyasında her türlü bid'atçı taife Selefi eserlerden gizli gizli faydalanmaktadır.

4.Müslümanların İslam'ın doğru anlamaları, öğretileri doğrultusunda hareket etmeleri, erdem ve ahlakla kendilerini bezemeleri için terbiye etmek ve eğitmek. Sonuç olarak şu ayette buyrulduğu gibi insanlar Allah'ın rızasına kavuşacak ve mutlu ve izzetli bir yaşam süreceklerdir:

"Asra andolsun, insan gerçekten ziyan içindedir. Ancak, iman edip de sâlih ameller isleyenler, birbirlerine hakki tavsiye edenler, birbirlerine sabri tavsiye edenler müstesna."[51]

Bu sure Mekke'de inmiş olup üç ayetten oluşmaktadır. Sure adını ilk ayette geçen 'asr' kelimesinden almıştır. Asr suresi kısa olmakla beraber Kuran'daki bütün nasihatlerin özü sayılır. İbn Cerir et-Taberi surenin tefsirinde der ki: "Ancak Allah'ın birliğine iman edip onu birleyenler, onun emirlerini tutup yasaklarından kaçınarak salih ameller işleyenler, birbirlerine, Allah'ın gönderdiği emirleri yerine getirmenin gerekliliğini tavsiye edenler, yine birbirlerine, Allah'a itaatte sabretmeyi tavsiye edenler hüsrana uğrayanların dışındadır."

İmam Şafii'nin bu sure hakkında: "Şayet Kur'an'da başka bir şey nazil olmasaydı. Bu sure insanlara yeterdi. Zira o Kur'an'ın bütün bilgilerini içine almıştır." dediği nakledilir.

5.İslam prensipleri dahilinde İslami ilimleri inatçı mezheb taassubcularına ve hiziblere körü körüne sadakat gösterenlere karşı yeniden canlandırmak. Bu problemler müslümanları tertemiz İslam'ın aslından alıkoymuş ve Allah'ın bizden istediği kardeşliğin yok olmasına neden olmuştur:

"Toptan Allah'in ipine sarılın, fırkalaşmayın."[52]

Özellikle İslam kardeşliği-ki akidenin ayrılmaz bir parçasıdır. Allah (subhanehu ve teala) Kur'an'da onlar hakkında şöyle buyuruyor:

"Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar,

[51] Asr Suresi, 1-3. ayet
[52] Al-i İmran Suresi, 103. ayet

zekâtı verirler. Allah'a ve Resûlune itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."[53]

Ebu Hureyre (radiyAllahu anh) Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu nakleder:

"Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. Yaptığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayınız!"[54]

Başka bir hadislerinde Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurur:

"Kendisi için istediğini mü'min kardeşi için istemeyen iman etmemiştir."[55]

Bütün bu sevgilerin temeli Allah sevgisidir.Tüm bu sevgiler Allah için olmalı ve tüm nefret ve buğzetmeler de yine Allah için olmalıdır. Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurur:

"Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun, babaları, oğulları, kardeşleri yahut kendi soy-sopları olsalar bile, Allah'a ve peygamberine düşman olan kimselere sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendi katından bir ruh ile desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetlere sokacaktır. Allah onlardan

[53] Tevbe Suresi, 71. ayet
[54] Sahih bir hadistir. Müslim, Tirmizî, İbn Mace ve diğerleri tahric etmiştir.
[55] Sahihtir. Buhari ve Muslim ittifaken

razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, Allah'ın tarafında olanlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir."[56]

Ve yine bir ikaz olarak: **"Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider, konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar sanki duvara dayanmış kütükler gibidir. Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Düşman onlardır. Onlardan sakın. Allah onların canlarını alsın. Nasıl bu hale geliyorlar?"**[57]

6. Problemlerin çözülmesinde İslam'a başvurulması, gerçek bir İslami hayatın yaşanması, gerçek bir İslam toplumunun oluşması, Allah'ın kanunlarıyla hükmedilen, adaletin ve hakikatın insanlar arasında gerçekleşmesi için İslami kanunların yeniden ihyası. Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurur:

"Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) **seni şaşırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır."**[58]

Hevalarına göre hükmeden ve kanunlar koyanlar hakkında Allah (subhanehu ve teala) yine şöyle buyurur:

"Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir."[59]

---

[56] Mücadele Suresi, 22. ayet
[57] Münafikun Suresi, 4. ayet buyurur..
[58] Maide Suresi, 49. ayet
[59] Maide suresi, 44. ayetin son kısmı

7.Küfre karşı zaferin İslam'ın olacağına, barış ve adaletin hüküm süreceğine kesin inanmak. Zira bu Allah'ın iman edenlere va'adidir:

"Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır. O, kendisine ortak koşanlar hoşlanmasa da, dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet ve hak din ile gönderendir."[60]

Selef, bu sebeplerden dolayı sabır, takva ve azimle dininde, nasihatında ve davetinde her zaman ümitle beklemeye yönlendirmiştir. O şayet bu yolda ölecek olursa yinede kazançlı çıkacaktır. Ya bu dünya da veya en geç ahirette gayretlerinin karşılığını görecektir. Allahu (subhanehu ve teala) şöyle buyurur:

"Allah'ın yardımı ve fetih geldiğinde ve insanların bölük bölük Allah'ın dinine girdiğini gördüğünde, Rabbine hamd ederek tesbihte bulun ve O'ndan bağışlama dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir."[61]

Ve ahirette de: **"Muhakkak takva sahibleri icin kurtuluş vardır."**[62]

Ve yine: **"Şüphesiz, iman edip, salih ameller işleyenler var ya; işte onlar yaratıkların en hayırlısıdırlar. Rableri katında onların mükâfatı, içlerinden ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu mükâfaat Rablerine derin saygı duyanlara mahsustur."**[63]

---

[60] Saff suresi 8.-9. ayet
[61] Nasr Suresi, 1.-3. ayet
[62] Nebe Suresi, 31. ayet
[63] Beyyine Suresi, 7.-8. ayet

SELEFİ DAVET HAKKINDAKİ YANILGILAR

1.Selef davetini (herhangi) bir hareket olarak tanımlamak yanlıştır. Artık herkesin idrak etmesi gerekir ki Selefi Davet ne eksik ne fazla olarak İslam'ın aslıdır. Bu davet tüm öğretileri ve içeriğiyle İslam'ın özünü teşkil etmektedir. Her kim Selefiyye hakkında bilinçsizce konuşuyorsa, bilsin ki o kişi bilinçsizce İslam hakkında konuşuyordur.

Zira Selefiyye Kur'an ve sahih sünnetin selefi salihinin anlayışı ve aksiyonu ışığındaki öğretisidir. 'Hareket' tabiri gelip-geçici ve irticai gruplaşmalar için kullanılmaktadır, oysa Selefi Davet Peygamberlerin (aleyhimusselam) tek doğru, sürekli ve hayırlı olan ortak çağrılarıdır.

2.Selefilerin İbn Teymiyye'ye, Muhammed bin AbdulVehhab'a ("Teymiyyecilik" veya "Vehhabilik" gibi isimlendirmelerle) veya başka birine bağlı olan beşinci vs. gibi bir mezheb olduğunu düşünmek. Bu büyük bir yanılgıdır. Zira yukarıda da açıkladığımız gibi Selefilerin kaynakları Kur'an, Sünnet ve Selefi Salihin'in anlamada ve amele dökmede ki menhecidir/metodudur.

Şayet bir alim ictihatını bu kaynaklara dayanarak yaparsa o zaman ondan alırız, lakin bu (hüsnükabul) alimin dediğinden dolayı değildir, Allah ve Resulu öyle buyurduğundandır. Eğer bu kaynaklara muhalefet ederlerse reddedilirler.

Selef arasındaki ihtilaflar sahabe döneminden beri var olan fıkhi konulardaki ihtilaflardır, ama akide konularında asla ihtilaf olamaz!

Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu**: "Hakim ictihad eder ve ictihadında isabet ederse iki sevap kazanır, hata**

ederse bir sevap kazanır"[64]

Selefiler her konuda Allah'ın buyruğu gereğince bir çok meselede alimlere veya İslami ilimlerde derinleşmiş olanlara danışırlar:

"Eğer bilmiyorsanız, bilenlere sorun."[65]

3.Selef, Selefi, Selefi Salihin, Selefilik, Selefiyye daveti gibi terimler İslam alimleri tarafından erken dönemlerde kullanılagelmiştir, dolayısıyla eserlerinde buna sıkça rastlanabilinir.

Şeyhulİslam İbn Teymiyye'den şöyle nakledilmektedir: "Selef, nebilerin ve resullerin mirasçılarıdırlar. Onlar bilgilerini ilahi risalet kaynağından ve iman hakikatlarınden almışlardır."[66]

Bu da gösteriyor ki Selef alimleri (rahimehumUllah/Allah kendilerinden razı olsun) daha ilk dönemlerde bile sapık ve bid'atçı fırkalardan farklılıklarını ve İslami kaynakların aslına bağlılıklarını her fırsatta bildirmişlerdir. İmam Muslim (rahimehuAllah)'ın Sahih'inin mukaddimesinde AbdUllah ibn Mubarek (rahimehAllah)'ın şu sözü nakledilir:

"...bütün insanların önünde şöyle demesi adetiydi: 'Amr bin Sabit'in (rivayet ettiği) hadislere itibar etmeyin, çünkü o Selef'e hakaret ederdi'."

Bundan dolayı alimlerin birçoğu ya yukarıdaki terimleri veya aynı manaya gelen Ehli Sünnet ve'l-Cemaat ve Ehli Hadis gibi tabirleri kullanagelmişlerdir, zira daha ilk devirlerde hariciler ve mürtedler İslami yapıyı bozmaya ve yıkmaya çalışmışlardır. Dolayısıyla Nebi (sallAllahu

[64] Sahihtir. Buhari ve Muslim ittifaken
[65] Nahl Suresi, 43. ayetin son kısmı
[66] Fetva el-Hameviyye li'l-Şeyhulİslam İbn Teymiyye

aleyhi ve sellem)'in ve ashabının takipçileri anlamına gelen,doğru ve katışıksız iman ile herkeze açık ve netliği ifade eden bu terimleri kullanmak meşrudur.

Onların davetleri tüm müslümanları (hatta tüm insanlığı) kapsamaktadır zira Allah (subhanehu ve teala) bizi şöyle ikaz etmektedir:

"Toptan Allah'ın ipine sarılın, parçalanmayın."[67]

Selefilerin davetleri, Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sünnetinden ve ashabının yolundan fersah fersah uzak, dışa kapalı, gizli çalışan ve cemaatlarından olmayanları dışlayan siyasi ve mistik gruplar gibi içine kapalı değil, bilakis açık ve umumidir.

Bu grupları "Yıkıcı Hizibler" olarak isimlendirebiliriz. Allah (subhanehu ve teala) bu fırkalar hakkında şöyle buyurur:

"Şu dinlerini parça parça edenler ve kendileri de grup grup ayrılmış olanlar var ya, (senin) **onlarla hiçbir ilişiğin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra** (O)**, yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir."**[68]

Ve yine şöyle buyurur: **"Onlardan ki dinlerinde fırka fırka olmuşlardır, ve her hizib yanındaki ile övünüp sevinmektedir."**[69]

4. Selefi Davet ağırlıklı olarak terbiyeye önem verir. Hedef ise sadece üniversitelerde okutulan veya teorilerden ibaret olan bir düşünce değil,

---
[67] Al-i İmran Suresi, 103. ayet
[68] En'am suresi, 159. ayet
[69] Rum suresi, 32. ayet

dinlerini daha iyi anlayan ve en güzel bir biçimde hayata yansıtan İslami bir toplum oluşturmaktır.

SELEFİN MEZHEBİ ÜZERE YETİŞENLERLE, HALEFİN MEZHEBİ ÜZERE YETİŞENLERİN ARASINDAKİ FARK

Şeyh el-Elbani der ki: "Selefî medresede yetişenlerle, halefî medresede yetişenlerin arasındaki farkı bilmeniz için şuna bakmanız yeter:

Selefî medrese, Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in medresesidir. Öyle ki orada Aleyhissalâtu vesselam'ın sahabesi yetişmiştir. Uçarı kaçarı yok ki Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) bize onlara tâbi olmamızı emretmiştir. Selefî medreseden yetişen kimse hakkında delil isterseniz, şüphesiz ki o, insanların avamından olsa bile Rabbinden bir hidayet üzeredir. Halefî medreseden yetişen kimse ise İbni Teymiyye (rahimehUllah) ile toplanan o kimseler gibi[70]

---

[70] İbni Teymiyye (rahimehUllah) zamanında bazı halef alimleri O'nu emire şikayet ettiler. O zamanlar kendisi Dımeşk'ta idi. O'nu bu âlimlere muhalefet ettiği, Allah (azze ve celle)'yi cisimlendirdiği, O'nu mahlukata benzettiği (gerekçesiyle şikayet etmişlerdi). Emirden kendilerine ŞeyhulİslamİbniTeymiyye ile beraber bir meclis kurmasını istediler. Bu meclis kuruldu.

ŞeyhulÎslam, sıfat âyetlerinde ve sıfat hadislerinde Selef'e muhalif olan bu kişilerle tartıştı. Emir, bu halefîlerin iddia ettiği şeyleri ve İbni Teymiyye'nin âyetlerle ve sarîh hadislerle genel mânâda Allah (azze ve celle)'nin sıfatlarını isbat hususunda, özel bir surette ise uluvv/yükseklik sıfatının isbatı hususunda bunların aleyhine yaptığı iddiaları dinledi.Emir bunu işitince -zeki ve akıllı bir kimse olduğu belli oluyor-, bu halef âlimlerinin Allah (azze ve celle)'yi ne fevkte/üstte, ne altta, ne sağda ve ne solda -az önce zikrettiğimiz sapkınlık cümlesinin sonuna kadar- olmakla nitelediklerini işitince, bu akıllı Emir ne dedi dersiniz?

"Bunlar Rabblerini kaybetmiş bir kavimdir." (dedi) Gerçekten; Onlar Allah'ın nerede olduğunu bilmiyorlarsa o halde onlar Rabblerini kaybetmiş sapmış bir topluluktur.

İnsanların en âlimlerinden biri olsa bile apaçık bir sapıklık üzeredir."[71]

Çünkü Allah (azze ve celle), nefsini/kendisini Arş'ın üstüne istivâ etmekle, meleklerin ve Ruh'un O'na uruc etmesiyle/yükselmesiyle nitelemiştir: **"...Güzel kelimeler O'na çıkar, onu salih amel yükseltir..."** (Fâtır Suresi, 10. ayet) Bu hususta pekçok âyet ve hadis vardır." (Bknz. Selefi Davet Usulü)

[71] Bknz. A.g.e.

SELEFİ DAVETİN GÖREVLERİ VE DAVETTE GEREKLİ OLAN ÖZELLİKLER

Selef, Allah (subhanehu ve teala)'nın buyruğunu harfiyyen yerine getirmede çok gayret gösterir, zira Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurmaktadır:

"Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilendir."[72]

Ve yine şöyle buyurur: **"Bil ki Allah'tan başka ilâh yoktur. Hem kendinin, hem de inanmış erkek ve kadınların günahlarının bağışlanmasını dile! Allah, gezip dolaştığınız yeri de, içinde kalacağınız yeri de bilir."**[73]

İbn Kayyim el-Cevziyye bu ayeti Selefi bir tarzda şöyle açıklar: "İslam'a davet eden kişide su hasletlerin olması gerekmektedir: İlim, izzet, sözlerinde ve amellerinde ihlas, edeb ve ahlak, dinleyenin aklına hitap edebilme yeteneği, sabir, sakin bir mizac ve metanet."

Davetin doğru yapılabilmesi için Selefiler İslam'ın kuralları, kaynakları ve üslubunda ilmin yeterli olmasına çok ehemmiyet verirler, onlar Allah'ın dinine özenle çağırmaya devam ederler, zira 1400 seneden beri bu din bu samimi ve azimli alimlerin ve talebelerinin gayretleriyle bize kadar intikal etmiştir.

---

[72] Nahl Suresi, 125. ayet
[73] Muhammed Suresi, 19. ayet

Ve Allah'ın izniyle kıyamet gününe kadar aslını koruyup bozulmayacaktır, çünkü Allah (subhanehu ve teala) şöyle buyurur:

"Şübhe yok ki zikri Biz indirdik ve onu koruyacak olan da Biziz."[74]

İbn Kesir der ki: "Allah Teâlâ zikri yani Kur'ân'ı indirenin kendisi olduğunu, onu değişiklikten koruyacak olanın da kendisi olduğunu bildirir."[75]

---

[74] Hicr Suresi, 9.ayet

[75] Bknz. İbn Kesir Tefsiri, mezkur ayetin tefsirinde

SELEF ÖNDERLERİNİN BAZI SÖZLERİ

1.Sahabe Sözleri

İbn Abbas (radiyAllahu anh):

"Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den baska herkesin sözü alınabilir ve atılabilir."[76]

"Üzerinize semadan taş inmesinden korkuyorum. Ben size Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu diyorum. Ve siz bana Ebu Bekir (radiyAllahu anh) ve Ömer (radiyAllahu anh) dedi diyorsunuz."[77]

Ebu Zerr (radiyAllahu anh):

"Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) vefat ettiğinde, kanatlarını çırpan hiç bir kuş yok ki onun hakkında bize bir bilgi vermiş olmasın"[78]

2. Dört İmamın Sözleri

Ebu Hanife:

"Rivayetlere ve Selefin yoluna sıkı sıkı bağlanın ve yeni icad edilen şeylerden kaçının, çünkü bunların hepsi bid'attır."[79]

"Hadis sahihse benim mezhebim odur."[80]

---

[76] İsnadı hasen bir eserdir. Taberani Mucem'ul-Kebir'de tahric etmiştir

[77] Sahihtir. Bknz. Kitab'ut-Tevhid li'l Muhammed ibn AbdilVehhab

[78] Sahih bir eserdir. Ahmed, İbn Hibban, Bezzar ve diğerleri tahric etmiştir

[79] Suyuti tarafından 'Sevn'el-Muntek ve'l-Kelam isimli eserin 32.sahifesinde nakledilmiştir ve ayrıca bknz: Zemm'ul-Kelam, el-Herevi.

[80] İbn Abidin, Haşiye

"Allah'ın Kitabı'na ve Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hadislerine ters bir görüş bildirirsem, o görüşümü almayın."[81]

İmam Malik:

"Bu ümmetin evveli ne ile ıslah olduysa, sonra gelenleri de öyle ıslah olur. O gün dinde olmayan şeyler, bugün de dinden değildir."

"Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) dışında her insanın sözlerinin bir kısmı alınıp, bir kısmı terk edilebilir. Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) ise müstesnadır."[82]

"Ben bir beşerim, doğruyu da bulurum, hata da ederim. Sizler benim görüşlerime bakın, Allah'ın kitabına Resulunun sünnetine uyanı alın,

[81] Şeyh el-Elbani bu sözü Sifatu Salat'un-Nebi'de zikretmiştir ve akabinde demiştir ki: "Şa'rânî 'el-Mîzân'da bu söze istinaden şöyle demiştir (1/26): Şayet müçtehid âlim vefat ettikten sonra, sahih olduğu ve onun bunlarla amel etmediği belli olan hadisleri ne yapayım? dersen, buna şöyle cevap verilebilir: Senin hadislerle amel etmen gerekir. Çünkü mezheb imamın, bu hadislere ulaşsa ve bunlar onun kriterlerine göre sahih olsaydı, kesinlikle sana bunlarla amel etmeni emrederdi.

Çünkü imamların hepsi dine ileri derecede bağlıdırlar. Bu şekilde yapan hayrı iki eliyle avuçlamış olur. "Mezheb imamımın amel etmediği bir hadisle ben amel etmem." diyen kimse, pek çok hayrı elinden kaçırmış olur. Nitekim mezheb mukallidlerinin çoğununun durumu böyledir. Halbuki onlara düşen, mezheb imamlarının vasiyetlerini yerine getirerek onlardan sonra, sahih olduğu belli olan her hadisle amel etmektir.

Biz şuna inanıyoruz ki, onlar yaşasalar ve kendilerinden sonra sahih olduğu anlaşılan hadisleri elde etselerdi, kesinlikle hadisleri esas alarak, gereğiyle amel ederler ve yapmış oldukları bütün kıyasları ve ileri sürmüş oldukları tüm görüşleri bırakırlardı." (Bknz. Peygamberimizin Namaz Kılma Şekli, Muhammed Nasiruddin el-Elbani)

[82] Sahih bir eserdir. İbn AbdilHadi, İrşâdû's-Salik,1/227

uymayanı bırakın."[83]

İmam Şafii:

"Ben, hadis ashâbından bir adamı gördüğüm zaman sanki Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashâbından birisini görmüş gibi oluyorum, ne zaman ehli bid'attan birini görsem munafıklardan birini görüyor gibi olurum."[84]

"Herhangi konuda bir söz söylemişsem ve Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in buna aykırı sahih haber gelmişse Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hadisi daha doğrudur. Beni taklid etmeyiniz."[85]

"Kitabımda eğer Allah'ın Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sünnetine muhalif (bir şey) bulursanız, Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sünneti ile kavil ediniz ve benim sözümü terk ediniz."[86]

Ahmed bin Hanbel:[87]

"Bize göre sünnetin esasları Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabının izlediği yola sımsıkı sarılmak, onlara uymak, bid'atleri terketmektir. Çünkü herbir bid'at bir sapıklıktır."[88]

---

[83] Sıfatu Salat'in-Nebi/ Peygamberimizin Namaz Kılma Şekli
[84] Kadı İyaz, eş-Şifa
[85] İbn Ebi Hatim, Ebu Nuaym ve İbn Asakir
[86] Beyhakî Menâkıb-ı eş-Şâfiî'de (1/472) sahih bir senedle tahric etmiştir.
[87] Ehli Sünnet'in bu büyük imamı hakkında yine Ehli Sünnet büyüklerinden Ebu Hatim er-Razi der ki: "Kim Ahmed bin Hanbel'i seviyorsa, bilinsin ki o Sünnet'i seviyordur."
[88] Lâlekâî, Şerhu Usuli İ'tikadi Ehli's-Sünneti ve'l-Cemaah

"Taifetul Mansura/Yardıma Mazhar Taife" hakkında şöyle der: "Eğer burada sözü edilenler hadis ehli değil ise ben bunların kim olduklarını bilemiyorum." Kadı İyaz şöyle demektedir: "Şüphesiz İmam Ahmed Ehli Sünnet ve'l-Cemaat ile Hadis Ehlinin mezhebine uygun itikad sahibi olan kimseleri kasdetmektedir."[89]

"Evzai'nin, Malik'in, Ebu Hanife'nin sözlerinin hepsi şahsi bir görüşten ibaret oluyor, bence hepsi eşittir. Delil ancak hadistir."[90]

"İttiba, kişinin, Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e ve sahabelere tabi olmasıdır. Ancak tabiinden sonra kişi muhayyerdir."[91]

"Sünnetin gereklerinden bir hasleti terk ederse, ona iman edip kabul etmezse onun ehlinden olamaz."[92]

3.Diğer Selef İmamlarının Sözleri

İmam Evzai:

"İnsanlar senden uzaklaşsalar bile Selef'in sözlerine uy. Sana güzel, süslü, yaldızlı sözler söyleseler de kişilerin rey ve şahsi kanaatlarından kaçın."[93]

"Sünnetin yolunda sabırlı ol ve senden öncekilerin durduğu yerde sende dur. Onların konuştuğu yerde sende konuş ve onların uzaklaştığı şeylerden sende uzaklaş. Selefi salihinin yoluna uy, onlar için yeterli

---

[89] AbdUllah el-Ğuneyman, Şerhu Kitab'ut-Tevhid min Sahih'il-Buhari
[90] İbn AbdilBerr, el-Cami, 2.C.,149. sayfa
[91] Ebu Davud, Mesail'ul-İmam Ahmed bin Hanbel
[92] Usûl'us-Sunne' (Sayfa: 42 ve 49) adıyla meşhur 'Abdus İbn Malik el-Attar Risâlesi'
[93] Hatibi Bağdadi, Şerefu Ashab'il-Hadis

olan senin içinde yeterlidir."[94]

Ca'fer bin Muhammed:

"Ben Kuteybe'yi (rahimehUllah)'ı şöyle derken işittim: 'Bir adamın Yahya ibn Saîd, Abdurrahman ibn Mehdî, Ahmed ibn Hanbel, İshak ibn Râhaveyh -ve daha başka kimseleri de zikrederek- gibi Hadis Ehli olan kimseleri sevdiğini görürsen, şüphesiz ki o kişi sünnete uyan bir kimsedir. Bunlara muhalefet eden kimse de bil ki o bid'atçı birisidir."[95]

Süfyan es-Sevrî:

"İblis, bid'atı masiyetten daha çok sever. Çünkü masiyetten tevbe edilir, bid'attan ise tevbe edilmez."[96]

Fudayl bin İyaz:

"Şüphesiz Allah'ın kendileri vasıtası ile ülkelere hayat verdiği kulları vardır. Bunlar sünnet ashabı kimselerdir."[97]

---

[94] Sahih bir senedle, bknz. Lâlekâî, Şerhu Usuli İtikadi Ehli Sünneti ve'l-Cemaah

[95] Lâlekâî, Şerhu Usuli İtikadi Ehli Sünneti ve'l-Cemaah

[96] Beğavî, Şerhu's-Sünne. İbn Kayyim el-Cevziyye bu sözü şöyle açıklar: "Malumdur ki günahkar olanın zararı sadece kendisine, bid'atçının zararı ise insanlaradır. Bid'atçının belası dinin esasında (akidede), günahkar olanınki ise şehvettedir. Bid'atçı Allah (subhanehu ve teala)'nın doğru yolu üzerinde bekleyip insanları ondan alıkoyar, günahkar olan öyle değildir.

Bid'atçı Allah (subhanehu ve teala)'nın Rablık sıfatlarına ve kemaline leke getirir, günahkar olan öyle değildir. Bid'atçı insanların ahirete giden yollarını tamamen keser, günahkar ise günahlarından dolayı yavaş ilerler, o kadar." (Bknz. Cevab'ul-Kafi, İbn Kayyim el-Cevziyye)

[97] Lâlekâî, Şerhu Usuli İtikadi Ehli Sünneti ve'l-Cemaah

Muhammed ibn Sîrîn:

"Kişi öncekilerin izi üzere yürümeye devam ettikçe, doğru yol üzerinde devam ediyor demektir."[98]

Hasan bin Atiyye:

"Bir topluluk dinleri hakkında bir bid'at ortaya koydular mı mutlaka onun benzeri olan bir husus sünnetleri arasından çekilip alınır."[99]

İmam Berbahari:

"Bir kimseye, sünnetin hasletlerinin kendisinde toplandığını bilene kadar: 'Falanca Sünnet Ehli'dir' demek helal olmaz. Kendisinde sünnetin tümü toplanana kadar da ona 'sünnet ehli' denemez."[100]

---

[98] a.g.e.

[99] a.g.e

[100] Berbahari, Sayfa: 57, Şerhu's-Sünne. Amr AbdulMun'im Selim der ki: Bugün ise kokuşmuş hizipler, Sünnet usûllerini ve Selefiyye Akaîdi'ni küçümsemeyle beslenen cemaatçılar türemiştir. Pekçok davetçi, Selefi Salihin Akaidi'ne, onların menhecine ve nassları anlayışlarına bağlanma hususunda hoşgörülü olmuşlardır (tavizler vermişlerdir). Onlar, hastalıklı fikirlerle, çürük delillerle, makus ve alt üst olmuş sözlerle akaidte ve usûlde ihtilaf etmeyi mübah kılmışlardır. Şu çirkin ibarenin tekrarlanıp durması onları yönlendiriyor: "Üzerinde ittifak ettiğimiz şeyle amel ederiz. Hakkında ihtilaf ettiğimiz hususlarda da birbirimizi mazur görürüz." Bu ibare temel konuların, akaidin ve menheclerin dışında yöneltilebilir ama itikadta ve menhecte ihtilaf olduğu zaman ittifak da olmaz keramet de olmaz. Allah'ın, kullarının kaderlerini takdir etmediği görüşünü savunan meş'ûm/çirkin bir kaderiyye mensubu ile nasıl ittifak edilebilir? Mü'minlerin annelerine söven ve sahabeye dil uzatan pis bir rafızî ile nasıl ittifak edilebilir? İnsanların kafir olduğunu savunan şerîr bir haricî ile nasıl ittifak edilebilir? İmanın amelsiz (amel gerektirmeyen) söz olduğunu savunan bir mürcie mensubu ile veya Allahu Teâlâ'yı yok gibi kabul eden pis bir Cehmî ile nasıl ittifak edilebilir ki? (Bknz. Selefi Davet Usulü)

"Şayet görüşleri ve davranışları kötü, berbat, günahkar ve asi, ama Sünnet ehli olan birisini görürsen onunla arkadaş ol ve onunla otur, cünkü sana zararı dokunmaz. Eğer (bid'at) ibadetlerine düşkün, aza kanaat eden ve sürekli huşu içinde, ama bir ehli bid'at yandaşı olan birini görürsen, onunla sakın oturma, söylediklerini dinleme, onunla beraber yürüme, çünkü onun yoluna rıza göstermeyeceğine ve helaka doğru sürüklenmeyeceğine emin degilim."[101]

İbn Teymiyye:

"Selefin yolu, kitap ve sünnetin gösterdiği yoldur. İlim ve adaletle selefin yolunu araştıran herkes, o yolun, gerek bütün, gerekse ayrıntı olarak kitab ve sünnete uygun olduğunu bulur."[102]

"Kitab, Sünnet ve selefin sözleri yanında başka sözlere ihtiyacımız yoktur."[103]

"Kitab'ı, Sünnet'i ve üzerinde Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın tüm toplulukları tarafından ittifak edilen hususları tedebbür eden kimse kesinlikle bilir ki: Amellerde, itikadta ve diğer faziletlerin tümünde bu ümmetin asırlarının en hayırlısı şüphesiz ki ilk asırdır. Sonra onları takip edenlerdir. Sonra da onları takip edenlerdir. Bu, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den çeşitli vecihlerle sabit olmuştur.

Şüphesiz ki onlar (Selef), her fazilette haleften daha efdaldir: İlimde, amelde, imanda, akılda, dinde, beyanda, ibadette/kullukta. Şüphesiz ki onlar, her müşkili beyan etmede/açıklamada daha evlâdır. Bunu, İslam dininden zaruri olarak bilinene karşı kibirlenen ve Allah'ın, bir ilim üzre

---

[101] Berbahari, Şerhu's-Sünne

[102] Fetva el-Hameviyye li'l-Şeyhulİslam İbn Teymiyye

[103] Fetva el-Hameviyye li'l-Şeyhulİslam İbn Teymiyye

saptırdığı kimseden başkası reddetmez."[104]

İbn Kayyim el-Cevziyye:

"Selefi Salihin Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hadisine ters düşen görüş, kıyas, istihsan ve söyleyen kim olursa olsun, insanlardan herhangi birisinin sözünü şiddetle reddeder ve bu durum karşısında feci bir şekilde öfkelenirler.

Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e kelimenin tam anlamıyla boyun eğmekten, onun emirlerine teslim olmaktan ve onun sözlerine karşı işittik, itaat ettik demekten başka çıkar yol olmadığını savunurlardı. Amel, kıyas veya herhangi birinin sözünü hadise uygun düşmediği müddetçe kalplerinden bile geçirmezlerdi."[105]

"Şeyhulİslam'ı çok severiz, ancak hakikati ondan daha çok severiz. Hata işlemekten masum olan Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in haricinde herkesin sözü alınabileceği gibi terk de edilebilir."[106]

"Allah'a giden yolda hakem ve kılavuz, sadece Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'dir, Allah (subhanehu ve teala) bunu en güzel şekilde hayata geçiren Selefi Salihini sonradan gelen insanlar için örnek bir toplum yapmıştır. Binaenaleyh selefin yolu kurtuluş yoludur."[107]

---

[104] Mecmu'ul Fetâvâ (4/157)

[105] Hadisin İtikadta Delil Oluşu, Şeyh el-Elbani

[106] İbn Kayyim el-Cevziyye, Medaric'us-Salikin, 2 c., 37.s. Bu şu manaya gelmektedir: "Yani her ne kadar hocalarımızı sevsekte, hata yaparlarsa hakkı daha çok sevdiğimiz için hocalarımızı terkederiz." Bugün tüm fırkaların temel sorunu Hoca, Üstad ve Şeyhlerini hata etmez kabul etmeleridir. Velev ki hata yapsa, bid'at ve şirk işlese bile. Elhamdulİllah Selefilerde bu yoktur…

[107] "Günümüzde Selefi Salihin Gibi Nasıl Olursun?" isimli makaleden

"Cehaletin zuhur etmesi ve ilmin gizlenmesi neticesinde pek çok nefse (kişiye) şirk galebe çaldı. (Öyle ki) ma'rûf münker oldu, münker de ma'rûf. Sünnet bid'at oldu, bid'at da sünnet. Alemler (bayraklar) silindi ve İslam'ın garibliği şiddetlendi. Âlimler azaldı. Sefihler çoğaldı. İş gittikçe kötüleşti. Beis şiddetlendi.

İnsanların elleriyle kesbettikleri neticesinde karada ve denizde fesad zâhir oldu. Lâkin, ayakta durarak Muhammedî isabetle hakka isabet eden, şirk ve bid'at ehline karşı cihad eden bir taife, Allah yeri ve üzerindekileri miras bırakana kadar zeval bulmayacak. O (celle celaluhu) vârislerin en hayırlısıdır."[108]

"İlim Allah'ın dediğidir, Resûlu'nun dediğidir, Sahabenin dediğidir..."[109]

İbn Kesir:

Tefsirinde (rahimehUllah) der ki: "Allah (subhanehu ve teâlâ) mü'minlere cemâat olup toplanmayı emretmekte ve tefrikayı, parçalanmayı yasaklamaktadır." Ve şöyle devam eder: "Nitekim sakındırılan haller olmuş ve bu ümmet 73 fırkaya parçalanmıştır. Bu 73 fırkadan sadece bir tek fırka -ki Fırkayyı Naciyye'dir- Cehennem azabından kurtulup Cennet'e gidecektir. Bunlar Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve Ashab (radıyAllahu anhum)'un hali üzere olanlardır."[110]

---

[108] İbn Kayyim el-Cevziyye, Zadul Mead'tan özetle

[109] Bu sözü Şeyh el-Elbani İbn Kayyim'den naklettikten sonra der ki: "O, sözünü sadece 'İlim Allah'ın dediğidir ve Resûlu'nun dediğidir' şeklinde kısaca bitirmemiştir. Bilakis bu ikisine 'Sahabenin dediğidir' lafzını da eklemiştir. Bundaki sebebi biliyorsunuz: Fırka-i Naciyye'nin Selefin, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabının üzerinde bulunduğu hâle temessük eden (fırka) olduğuna delalet eden âyetler ve sahih hadislerdir." (Bknz. Selefi Davet Usulü)

[110] İbn Kesir, Al-i İmran Suresi, 103. ayetin tefsirinde

İbn Receb el-Hanbeli:

"Kendisine Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in emrinin ulaştığı her kişinin yapması gereken; bunu ümmete beyan etmek, onlara nasihat edip bu emre tâbi olmaları için çalışmaktır. İsterse bu, ümmette büyük bir zatın görüşüne ters olsun.

Zira Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in emri, hata ederek muhalefet eden büyük bir zatın sünnete aykırı emrinden ta'zim edilmeye ve uyulmaya daha layıktır. İşte bu itibarla sahâbîler ve onlardan sonra gelenler sahih sünnetlere muhalefet edenleri tenkid etmişlerdir. Bazen belki de tenkidlerinde kaba ifadeler de kullanmışlardır."

İmam Şatibi:

"Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) vefat etmeden önce din ve dünya işi konusunda ihtiyaç duyulan her şeyi açıkladığı kesindir. Ehli Sünnet arasında bu konuda farklı görüşte olan hiç kimse yoktur."[111]

İmam Şevkâni:

"Sünnetin delil oluşu ve hüküm koymada müstakil oluşu dini bir zorunluluktur. Buna ancak İslâm'dan nasibini almayan kimseler muhalefet ederler."[112]

Muhammed bin AbdulVehhab:

"Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) insanların ihtiyaç duyduğu her türlü kanunu ve kuralı Allah indinden getirmiştir. Nebimiz, insanları Allah'a ve O'nun cennetine yaklaştıracak olan her şeyi emretmiş, onları

[111] Şatibi, el-İ'tisam

[112] Şevkâni, İrşadu'l Fuhûl s. 29

Allah'tan uzaklaştırıp cehenneme sokacak olan her türlü şeyden de sakındırıp bunları onlara yasaklamıştır.

Allah (subhanehu ve teala), insanlara Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i göndererek insanlara gerçekleri açıklamıştır. Artık bu açıklamalardan sonra insanlığın uyduracak özürleri kalmamıştır."[113]

AbdurRahman bin Hasan:

"Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabı basiret üzeredirler ve onlar Allah (celle celaluhu)'ya davet görevini gereği gibi yerine getirmişlerdir. Dolayısıyla kim bu özelliğe sahip değilse, onlar gerçek anlamda Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) uyan kimseler değildirler. Her ne kadar "Biz ona uyanlardanız" diyerek kendilerini Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in dinine nisbet etseler de, onlar bu esas üzere değildirler."[114]

Şeyh AbdurRahman bin Nâsır es-Sa'di:

"Onlar (Selef ve Sünnet Ehli), Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Allah'ın hidayetle ve bütün dinlere üstün kılmak için hak dinle gönderdiği kulu ve resûlü olduğuna şehadet ederler.

O (sallAllahu aleyhi ve sellem) mü'minlere nefislerinden daha evlâdır. O (sallAllahu aleyhi ve sellem) nebîlerin hâtemidir/sonuncusudur; insanlara ve cinlere beşîr/müjdeci ve nezîr/uyarıcı olarak, O (celle celaluhu)'nun izniyle Allah'a davetçi ve aydınlatan bir kandil olarak gönderilmiştir."[115]

---

[113] Muhammed bin AbdulVehhab, Delail'ut-Tevhid

[114] AbdurRahman bin Hasan, Feth'ul-Mecid

[115] Şeyh AbdurRahman bin Nâsır es-Sa'di bunu Muhammed bin AbdulVehhâb'ın "Kitabut-Tevhîd" adlı eserine yazdığı latîf şerhi içinde yazmıştır. Bu şerhin ismi: "el-Kavlu es-Sedîdu fî mekâsıdit-Tevhîd"

4.Muasır Selefi Alimlerin Sözleri

Şeyh Muhammed Nasiruddin el-Elbani:

"…Sünnete vâsıl olmanın ve onu anlamanın yolu ancak Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabının yoludur. Bu nedenle de müslümanın Fırka-i Naciyye'den olmasının, onun Kitab'a, Sünne'te ve Selefi Salihin üzerinde bulunduğu hâle ittibâ etmesi dışında bir yolu yoktur. Bu üçüncü emrin, eğer Kıyamet gününde kurtulanlardan oldukları hususunda sadık iseler, tüm müslümanların zihninde sabit olması gerekir."[116]

"Nebi'nin sünneti bize getirdiği Kitab'ın açıklamasıdır. Delalet ve sapıklıktan kurtulmanın tek yolu Kur'an ve Sünnete sarılmaktır."[117]

"Selefin mezhebine sarılmak vaciptir. O, müslümanın Fırka-i Naciyye'den olmasının, sapık fırkalardan olmamasının garantisidir."[118]

Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz:

"Allahu Teala bu dine her zaman yardım edenlerin bulunacağına kefil olmuştur. Ayrıca Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurduğu üzere, bu ümmet içinde hak üzere bulunan ve ilahi yardıma mazhar bir grup daima olacaktır."[119]

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymin:

---

116 Bknz. Selefi Davet Usulü

117 Hadisin İtikadta Delil Oluşu, el-Elbani. Bu eser daha önce "Hadis Üzerine Selefi Bir Yaklaşım" ismiyle basılmıştı

118 Bknz. Selefi Davet Usulü

119 AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz, Muhammed bin AbdulVehhab'ın Hayatı ve Daveti

"Kurtuluş Fırkasının en bariz özellikleri akidede, ibadette, ahlak ve davranışlarda ve başkalarıyla muamelelerde Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in yoluna harfiyyen sarılmalarıdır. Kurtuluş Fırkasının bu dört noktada çok belirgin, açık ve net karakteristik özellikleri mevcuttur."[120]

Böylelikle anlaşılmıştır ki: Selefiyye Fırkayı Naciyye'dir ve onlar Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'tır. Onlar hizibler (fırkalar/gruplar) diye isimlendirilen günümüzdeki cemaatlardan bir cemaat değildir. Selefiyye Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i, sahabeler (radıyAllahu anhum)'u ve Selef mezhebini takib eden bir topluluktur. (Binaenaleyh) Günümüzdeki cemaatlerin hiç birinden değildirler.

Müslüman olan her kişinin görevi, Kur'ân ve sahîh Nebevî Sünnete tâbi olmak, Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ve ashabının izlediği yolu izlemektir. Fırkayı Naciyye onların izlediği ve onların izinden gidenlerin gittiği yoldur. Bize uygun düşen, Allah(subhanehu ve teala)'nın Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'ine inzal ettiği şeyin ilmine talip olmak ve müslümanların hakkında ihtilafa düştüğü hususların çözümünü vahiyde aramaktır.

---

[120] Muhammed bin Salih el-Useymin, Mecmuu'el-Fetava ve Resail li'l Fazileh, 1.c., 38-41.s

SELEFİ MENHEC HAKKINDA VECİZ SÖZLER

Bir müslümanın Sahih Menheci veya doğru yolu nasıl olması gereklidir? Bu ümmetin en hayırlıları, Allah (azze ve celle)'nin kitabı ve Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sahih sünnetinin beyanına göre sahabedir, sonra onlardan sonraki nesil ve sonra onlara hayırda uyanlar ve Kıyamet gününe kadar uyacak olanlardır. Başarılı olmayı, en iyi yaşam tarzını, dünyada ve ahirette mes'ud olmayı isteyen her müslüman, Allah (azze ve celle)'nin kitabını ve Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Sünnet'ini İslam'da en hayırlıların anlayışı üzere anlaması ve benimsemesi gerekir. Bunun sebebi ilk nesillerin anlayışından daha iyi ve daha uygun bir anlayışın kabul edilemeceğinden dolayıdır. Çünkü sonraki nesillerin islahı ancak (en hayırlı olan) ilk nesillerin islah olduğu şeyle mümkündür.

Hakikaten Kur'an'da ve Sünnet'teki deliller ve alimlerin beyanatları araştırıldığında Kur'an ve Sünnet'i anlamanın ancak ilk nesillerin anlayışı ışığında anlamanın gerekliliği sonucuna varılacaktır. Buna ilaveten bu Menheci'n geçerliliği ve doğruluğu konusunda geçirdiğimiz asırlarda görüş birliği vardır. Sonuç olarak biz müslümanlar Kur'an'ın her ayetinin, Nebimiz (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in her hadisinin akabinde mesela sahabelerin bu ayeti veya hadisi nasıl anladıklarını ve hayata tatbik ettiklerini sormamız gerekir.

Müslümanların: "Bence…", "Bana göre…" veya "Şöyle olabilir…" diye başlayıp bir İslami meselede (yarım yanlış) görüşlerini ortaya koymaması ve onların (yani Sahabe ve onlara uyanların) anladığı gibi anlaması gerekir. Bu da birliğin (bir ümmet olmanın) ve problemlerin çözümünün yoludur…[121]

---

[121] Müellif Selim bin 'Iyd el-Hilali'nin "Al-Salah" dergisinde bir makalesinden özetlenmiştir

SONUÇ:
FIRKAYI NACİYYE'DEN VEYA TAİFEYİ MANSURA'DAN NASIL OLURSUN?[122]

Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) ümmetinin yetmişten fazla fırkaya ayrılacağını, biri hariç hepsinin de Cehennemlik olduğunu bildirmiştir. Sonra da kurtuluşa erecek fırkayı, Resul (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve ashabına tabî olma sıfatıyla vasfetmiştir. Bu nedenle fırkalara, itikadlarına ve amellerine bir göz at. Hangisi Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e ve ashabına muvafık ise Fırkayı Naciyye (Kurtuluşa Eren Fırka) odur.

Açıkça bilindiği üzere Ehli Sünnet, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ve ashabının yoluna tabî olurlar. Bu nedenle de Fırkayı Naciyye olmaya en layık kesim Ehli Sünnet'tir.[123] Onlar dine, herhangi bir tahrif yoluna gitmeksizin tabî olduklarından ötürü, kurtuluşa erme izleri kendilerinde gayet açıktır. Onların mezhebi ve saygınlığı pek çok beldede, ülkede zahir olmuştur ve içlerinden çok sayıda âlim, muhakkik, muhaddis, velî ve sâlih zatlar çıkmıştır.

Fırkayı Naciyye Teala'nın fiilleri konusunda Kaderiyye ve Cebriyye arasında vasattır.

Onlar (Fırkayı Naciyye), Allah'ın vaîdi konusunda ise Mürciyye ve Vaîdiyye görüşleri arasında vasattırlar.

---

[122] Bknz. Şeyh Muhammed bin AbdulVehhab'ın çeşitli eserlerinden derleme olan 'Fasl'ul Hitab' isimli yayınımız.

[123] Şeyh'in burada Ehli Sünnet'ten kastı Selef'in müteradifi olan Ehli Sünnet'tir, yoksa günümüzde kendini müslümanlara şirin gözükmek için Ehli Sünnet'e nisbet eden Mute'zile hayranı kelamcı Eş'arilik ve Maturidilik değildir. Zaten bunların her fırsatta Sünnet düşmanlığı yaptıklarıda aşikardır.

Onlar (Fırkayı Naciyye), iman ve din açısından ise Haruriyye ve Mu'tezile arasında, Mürciyye ile Cehmiyye arasında vasattırlar.

Onlar (Fırkayı Naciyye), Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabına bakış açıları hususunda ise Hariciler ile Rafıziler arasında vasattırlar.

Onlar (Fırkayı Naciyye) Allah'ın kendilerine güzelliği hükmettiği kişilerdir. Onlar kara öküzün derisinde yer alan beyaz kıllar adedincedirler. Eski zamanlarda olduğu gibi hakikatin tümüyle kaybolmayacağına itikad ederiz.

Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ümmetinden bir topluluk daima hak üzere ve mansur olacak. Onlara zarar vermeye çalışanların ve onlara muhalif olanların çabaları onlara (Fırkayı Naciyye ehline) zarar veremeyecek. Allahu Teâlâ'nın emri gelene kadar onlar bu hal üzeredirler.[124]

Ve dualarımızın sonu velhamdulİllahiRabbilalemin'dir.[125]

---

[124] Bknz. Fasl'ul-Hitab ("Muhammed bin AbdulVehhab'ın Selef Akidesi" unvanıyla)

[125] Hicri 1434 senesinin Şevval ayında çalışmayı Allah (subhanehu ve teala)'nın izniyle tamamladım. (derleyen)

Selefî Medrese'de yetişenlerle, halefî medresede yetişenlerin arasındaki farkı bilmeniz için şuna bakmanız yeter:

Selefî Medrese,
Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in medresesidir.

Öyle ki orada
Allah Resulu
(aleyhissalâtu vesselam)'ın
Ashabı (radıyAllahu anhum)
yetişmiştir.

Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)
bize onlara tâbi olmamızı emretmiştir.

Selefî Medrese'den
yetişen kimse hakkında delil isterseniz, şüphesiz ki o, insanların avamından olsa bile Rabbinden bir hidayet üzeredir.

Halefî Medrese'den
yetişen kimse insanların en âlimlerinden biri olsa bile apaçık bir sapıklık üzeredir.

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani
(rahimehUllah)

kitab ve
sünnete
davet
yayınları

kitabvesunnet@gmail.com